Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/797 IRÁNYELVE

(2016. május 11.)

a vasúti rendszer Európai Unión belüli kölcsönös átjárhatóságáról

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 138., 2016.5.26., 44. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/700 irányelve (2020. május 25.)	L 165	27	2020.5.27.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1689 rendelete (2024. június 13.)	L 1689	1	2024.7.12.

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 458., 2021.12.22., 539. o. (2016/797)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/797 IRÁNYELVE

(2016. május 11.)

a vasúti rendszer Európai Unión belüli kölcsönös átjárhatóságáról

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv meghatározza az uniós vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságának az (EU) 2016/798 irányelvvel összhangban történő megvalósításához szükséges feltételeket annak érdekében, hogy megállapításra kerüljön az optimális mértékű műszaki harmonizáció és lehetővé váljon a vasúti személyszállítási és árufuvarozási szolgáltatások megkönnyítése, javítása és fejlesztése az Unión belül és harmadik országokkal, továbbá hogy hozzájáruljon az egységes európai vasúti térség létrehozásához és a belső piac fokozatos megvalósításához. Ezek a feltételek a rendszer egyes részeinek tervezésére, kivitelezésére, üzembe helyezésére, korszerűsítésére, felújítására, üzemeltetésére és karbantartására, valamint az üzemeltetésben és karbantartásban részt vevő személyzet szakképesítésére, illetve a rájuk alkalmazandó egészségügyi és biztonsági feltételekre vonatkoznak.

(2) Ez az irányelv meghatározza az egyes alrendszerekre jellemző, a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemekre, a kapcsolódási pontokra és az eljárásokra, valamint az uniós vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságának megvalósításához szükséges általános összeegyeztethetőségi feltételekre vonatkozó rendelkezéseket.

(3) Ezen irányelv hatálya nem terjed ki a következőkre:

a) metrók;

b) villamosok és könnyű vasúti járművek, valamint a kizárólag ilyen járművek által használt infrastruktúra;

c) az uniós vasúti rendszer többi részétől a működés szempontjából különálló hálózatok, amelyek csak helyi, városi vagy elővárosi személyszállításra szolgálnak, valamint a kizárólag ilyen hálózatokon működő vállalkozások.

(4) A tagállamok az ezen irányelvet végrehajtó intézkedések hatálya alól kizárhatják a következőket:

a) magántulajdonban álló vasúti infrastruktúra – a mellékvágányokat is beleértve –, amelyet a tulajdonos vagy az üzemeltető teherszállítási tevékenységre vagy nem kereskedelmi célú személyszállításra használ, és a kizárólag ilyen infrastruktúrán használt járművek;

b) szigorúan helyi, történelmi vagy turisztikai célra használt infrastruktúra és járművek;

▼B

c) olyan könnyű vasúti infrastruktúra, amelyet alkalmanként nagyvasúti járművek is használnak a könnyű vasúti rendszer működési feltételei mellett, amennyiben e járművek tekintetében erre kizárólag összeköttetési célból van szükség; és

d) elsősorban könnyű vasúti infrastruktúrán alkalmazott járművek, amelyeket bizonyos nagyvasúti összetevőkkel szereltek fel annak érdekében, hogy azok kizárólag összeköttetési célból képesek legyenek áthaladni a nagyvasúti infrastruktúrának egy jól körülhatárolt, korlátozott szakaszán.

(5) Az uniós vasúti rendszerben működtetett vasút-villamosok esetében, amennyiben azokra vonatkozóan nincs érvényben ÁME, a következőket kell alkalmazni:

a) az érintett tagállamok biztosítják, hogy az elfogadott nemzeti szabályok, illetve egyéb lehetséges intézkedések azt a célt szolgálják,hogy e vasút-villamosok megfeleljenek az alkalmazandó alapkövetelményeknek;

b) a tagállamok nemzeti szabályokat fogadhatnak el az ezen vasút-villamosokra alkalmazandó engedélyezési eljárások meghatározása érdekében. A járműengedélyt kiadó hatóság egyeztet az érintett nemzeti biztonsági hatósággal annak érdekében, hogy a vasút-villamosok és a nagyvasúti infrastruktúra részét képező vonatok vegyes működtetése megfeleljen valamennyi alapvető követelménynek és a vonatkozó közös biztonsági céloknak (KBC-k);

c) a 21. cikktől eltérve a határokon átnyúló műveletek esetében az érintett illetékes hatóságoknak együtt kell működniük a járműengedélyek kiadása céljából.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó a (3) és (4) bekezdéssel összhangban az irányelv hatálya alól kizárt járművekre.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „uniós vasúti rendszer”: az I. mellékletben felsorolt elemek;

2. „kölcsönös átjárhatóság”: egy vasúti rendszer azon képessége, amely lehetővé teszi az előírt teljesítményt elérő vonatok biztonságos és zavartalan haladását;

3. „jármű”: a vasúti pályán közlekedő vontatott vagy önjáró, saját kerekein a vasúti sínen közlekedő vasúti jármű; egy jármű egy vagy több strukturális és funkcionális alrendszerből áll;

4. „hálózat”: a vasútvonalak, az állomások, a terminálok, valamint az uniós vasúti rendszer biztonságos és folyamatos működését lehetővé tevő helyhez kötött berendezések;

5. „alrendszerek”: az uniós vasúti rendszer strukturális vagy funkcionális részei a II. mellékletben foglaltaknak megfelelően;

6. „mobil alrendszer”: a gördülőállomány, valamint a fedélzeti ellenőrző-irányító és jelző alrendszerek;

▼B

7. „kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek”: a berendezések olyan elemi összetevői, összetevőcsoportjai, szerkezeti részegységei vagy egésze, amelyeket beszereltek vagy beszerelni terveznek a vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságát közvetlenül vagy közvetve meghatározó valamely alrendszerbe, és amelyek magukban foglalják mind a materiális, mind pedig az immateriális javakat;

8. „termék”: gyártási eljárás útján előállított termék, a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemeket és az alrendszereket is beleértve;

9. „alapvető követelmények”: mindazok a III. mellékletben ismertetett feltételek, amelyeket az uniós vasúti rendszernek, az alrendszereknek és a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemeknek, köztük a kapcsolódási pontoknak teljesíteniük kell;

10. „európai előírás”: az alábbi kategóriák egyikébe tartozó előírás:

    — a 2014/25/EU irányelv VIII. mellékletében meghatározott közös műszaki leírás,

    — a 2014/25/EU irányelv 60. cikkében említett európai műszaki tanúsítvány, vagy

    — az 1025/2012/EU rendelet 2. cikke 1. pontjának b) alpontjában meghatározott európai szabvány;

11. „átjárhatósági műszaki előírás” (ÁME): az ezen irányelvvel összhangban elfogadott előírás, amely az alapvető követelményeknek való megfelelés és az uniós vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságának biztosítása érdekében az egyes alrendszereket és azok részeit szabályozza;

12. „alapvető paraméterek”: a vonatkozó ÁME-kben meghatározott mindazon szabályozási, műszaki vagy üzemeltetési feltételek, amelyek a kölcsönös átjárhatóság szempontjából elengedhetetlenül fontosak;

13. „különleges eset”: a vasúti rendszer bármely része, amely földrajzi, topográfiai okokból, illetve a városi környezetre vagy a meglévő rendszerrel való összeegyeztethetőségre vonatkozó korlátozások miatt az ÁME-kben akár időlegesen, akár véglegesen különös rendelkezéseket követel meg, különösen az Unió többi részétől elszigetelt vasúti pályák és hálózatok, a rakszelvény, a nyomtáv vagy a vágánytengely-távolság, a szigorúan helyi, regionális vagy történelmi célú használatra szánt járművek, illetve harmadik országokból származó vagy azokba szánt járművek;

14. „korszerűsítés”: az alrendszernek vagy az alrendszer egy részének olyan jelentős módosítása, amelynek eredményeképpen módosul az EK hitelesítési nyilatkozatot kísérő műszaki dokumentáció, ha van ilyen, és javul az alrendszer általános teljesítménye;

15. „felújítás”: egy alrendszernek vagy az alrendszer egy részének cseréjére irányuló olyan nagyobb munkálatok, amelyek az alrendszer általános teljesítményét nem változtatják meg;

16. „meglévő vasúti rendszer”: a meglévő vasúti hálózat vonalaiból és helyhez kötött berendezéseiből álló infrastruktúra, valamint az infrastruktúrán közlekedő különböző kategóriájú és származású járművek;

17. „karbantartás keretében történő pótlás”: összetevők azonos funkciójú és teljesítményű alkatrészekkel történő cseréje, megelőző vagy javítási célú karbantartás keretein belül;

▼B

18. „vasút-villamos”: olyan jármű, amelyet a helyiérdekű vasúti infrastruktúrán és a nagyvasúti infrastruktúrán való kombinált használatra terveztek;

19. „üzembe helyezés”: mindazok a műveletek, amelyekkel az alrendszert működési üzembe állítják;

20. „ajánlatkérő”: olyan közjogi vagy magánjogi jogalany, amely egy alrendszer tervezését és/vagy kivitelezését, korszerűsítését, vagy felújítását rendeli meg;

21. „üzembentartó”: az a természetes vagy jogi személy, akinek a jármű a tulajdonát képezi vagy akinek jogában áll azt használni, és a járművet, mint szállítóeszközt hasznosítja, továbbá a 47. cikkben említett járműnyilvántartásban üzembentartóként nyilvántartásba van véve;

22. „kérelmező”: engedélyért folyamodó természetes vagy jogi személy, amely lehet vasúti társaság, pályahálózat-működtető vagy más olyan természetes vagy jogi személy, mint például a gyártó, tulajdonos vagy üzembentartó; a 15. cikk alkalmazásában a „kérelmező” az ajánlatkérő vagy a gyártó, vagy azok meghatalmazott képviselője; a 19. cikk alkalmazásában a kérelmező az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az Ügynökség jóváhagyó döntését kéri az ERTMS-hez kapcsolódó pálya menti berendezések projektjeiben alkalmazni tervezett műszaki megoldásokra;

23. „előrehaladott fejlesztési stádiumban lévő projekt”: bármely olyan projekt, amelynek a tervezési vagy kivitelezési szakasza már elérte azt a pontot, hogy a műszaki előírások módosítása veszélyeztethetné a tervezett projekt életképességét;

24. „harmonizált szabvány”: az 1025/2012/EU rendelet 2. cikke 1. pontjának c) alpontjában meghatározottak szerinti európai szabvány;

25. „nemzeti biztonsági hatóság”: az (EU) 2016/798 irányelv 3. cikkének 7. pontjában meghatározott biztonsági hatóság;

26. „típus”: járműtípus, amely meghatározza a jármű alapvető konstrukciós jellemzőit a vonatkozó ellenőrzési modulban ismertetett típus- vagy tervvizsgálati tanúsítvány szerint;

27. „sorozat”: ugyanazon tervezési típushoz tartozó, azonos járművek;

28. „karbantartásért felelős szervezet”: az (EU) 2016/798 irányelv 3. cikkének 20. pontjában meghatározott, karbantartásért felelős szervezet;

29. „helyiérdekű vasút”: olyan városi és/vagy elővárosi vasúti közlekedési rendszer, amely (az EN 15227:2011 alapján) C-III vagy C-IV törésbiztonsággal rendelkezik, és amelyek járműveinek szilárdsága legfeljebb 800 kN (hosszirányú nyomóerő a kapcsolási ponton); a helyiérdekű vasúti rendszerek rendelkezhetnek saját pályatesttel, vagy pályatestük lehet a közúttal közös, és járműveik általában nem vesznek részt a távolsági személy- vagy áruszállítási forgalomban;

30. „nemzeti szabályok”: valamely tagállamban elfogadott, kötelező erejű szabályok összessége, függetlenül attól, hogy azokat mely szerv bocsátotta ki, amely szabályok az adott tagállamban a vasúti társaságokra, pályahálózat-működtetőkre vagy harmadik felekre vonatkozó uniós vagy nemzetközi szabályoktól eltérő vasútbiztonsági vagy műszaki követelményeket tartalmazzák;

▼B

31. „tervezett üzemállapot”: a normál üzemelési mód és az előreláthatóan leromló feltételek (beleértve a kopást is) a műszaki és karbantartási dokumentációban meghatározott használati feltételek szerinti kereteken belül;

32. „a jármű alkalmazási területe”: egy tagállamon vagy tagállamok egy csoportján belül az a hálózat vagy hálózatok, amelyen vagy amelyeken a járművet használni kívánják;

33. „a megfelelés elfogadható módja”: az Ügynökség által kiállított, nem kötelező erejű vélemény, amely meghatározza az alapvető követelményeknek való megfelelés megállapításának különböző módjait;

34. „a megfelelés nemzeti szinten elfogadható módja”: a tagállamok által kiállított, nem kötelező erejű vélemény, amely meghatározza a nemzeti szabályoknak való megfelelés megállapításának különböző módjait;

35. „forgalomba hozatal”: a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemnek, alrendszernek vagy a tervezett üzemállapotban működésre kész járműnek az Unió piacán első alkalommal történő hozzáférhetővé tétele;

36. „gyártó”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek, alrendszerek vagy járművek formájában terméket gyárt, terveztet vagy gyártat, és azt saját neve vagy védjegye alatt forgalomba hozza;

37. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett természetes vagy jogi személy, aki a gyártótól vagy az ajánlatkérőtől írásbeli meghatalmazást kapott arra, hogy meghatározott feladatokkal kapcsolatban a nevében eljárjon;

38. „műszaki előírás”: a termék, alrendszer, folyamat vagy szolgáltatás által teljesítendő műszaki követelményeket ismertető dokumentum;

39. „akkreditálás”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 10. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerinti akkreditáció;

40. „nemzeti akkreditáló testület”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 11. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerinti nemzeti akkreditáló testület;

41. „megfelelőségértékelés”: olyan eljárás, amely kimutatja, hogy teljesültek-e egy termékkel, eljárással, szolgáltatással, alrendszerrel, személlyel vagy szervezettel kapcsolatos, meghatározott követelmények;

42. „megfelelőségértékelő szervezet”: olyan szervezet, amely az ilyen értelmű bejelentés vagy kijelölés alapján felel a megfelelőségértékelési tevékenységekért, ideértve a kalibrálást, tesztelést, tanúsítást és ellenőrzést is; a megfelelőségértékelő szervezetet a valamely tagállam általi bejelentést követően bejelentett szervezetnek kell tekinteni; a megfelelőségértékelő szervezetet a valamely tagállam általi kijelölést követően kijelölt szervezetnek kell tekinteni;

43. „fogyatékossággal élő vagy mozgáskorlátozott személy”: minden olyan személy, akinek olyan, állandó vagy ideiglenes fizikai, értelmi, szellemi vagy érzékszervi károsodása van, amely különféle akadályokkal párosulva korlátozhatja az adott személy teljes és hatékony, más utasokkal egyenlő részvételét a közlekedésben, illetőleg aki az életkoránál fogva a közlekedésben való részvételkor mozgásában korlátozva van;

▼B

44. „pályahálózat-működtető”: az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 3. cikkének 2. pontjában meghatározott pályahálózat-működtető;

45. „vasúti társaság”: a 2012/34/EU irányelv 3. cikkének 1. pontja szerinti vállalkozó vasúti társaság és bármely más állami vagy magánvállalkozás, amelynek tevékenysége vasúti áru- és/vagy személyszállítási szolgáltatások nyújtása, azzal a megkötéssel, hogy e vállalkozásnak kell a vontatást biztosítania; ideértendők azok a vállalkozások is, amelyek csak vontatást végeznek;

3. cikk

Alapvető követelmények

(1) Az uniós vasúti rendszernek, az alrendszereknek és a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemeknek – beleértve a kapcsolódási pontokat is – meg kell felelniük a vonatkozó alapvető követelményeknek.

(2) A 2014/25/EU irányelv 60. cikkében említett műszaki előírások, amelyek az európai előírások vagy más, az Unión belül érvényes szabványok kiegészítéséhez szükségesek, nem ütközhetnek az alapvető követelményekkel.

II. FEJEZET

ÁTJÁRHATÓSÁGI MŰSZAKI ELŐÍRÁSOK

4. cikk

Az átjárhatósági műszaki előírások tartalma

(1) A II. mellékletben meghatározott mindegyik alrendszerre vonatkozik egy ÁME. Szükség esetén egy alrendszerre több ÁME is vonatkozhat, illetve egy ÁME vonatkozhat több alrendszerre.

(2) A helyhez kötött alrendszereknek ezen irányelvvel összhangban és a (3) bekezdés f) pontjának sérelme nélkül meg kell felelniük az üzembe helyezésük iránti engedélykérelem benyújtásakor hatályban lévő ÁME-knek és nemzeti szabályoknak.

A járműveknek ezen irányelvvel összhangban és a (3) bekezdés f) pontjának sérelme nélkül meg kell felelniük a forgalomba hozataluk iránti engedélykérelem benyújtásakor hatályban lévő ÁME-nek és nemzeti szabályoknak.

A helyhez kötött alrendszerek és járművek megfelelőségének fenn kell állnia azok használatának teljes időtartama alatt.

(3) Az ezen irányelv 1. cikkben említett célkitűzéseinek megvalósításához szükséges mértékben minden ÁME:

a) feltünteti a tervezett hatályát (az I. mellékletben említett hálózatrész vagy járművek; a II. mellékletben említett alrendszer vagy alrendszerrész);

b) meghatározza az egyes érintett alrendszerekre és a más alrendszerekkel való kapcsolódási pontokra vonatkozó alapvető követelményeket;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/34/EU irányelve (2012. november 21.) az egységes európai vasúti térség létrehozásáról (HL L 343., 2012.12.14., 32. o.).

▼B

c) meghatározza az alrendszer és annak kapcsolódási pontjai által más alrendszerekkel szemben teljesítendő funkcionális és műszaki előírásokat. Szükség esetén ezek az előírások váltakozhatnak az alrendszer felhasználása szerint, például az I. mellékletben foglalt vonal-, csomópont- és/vagy járműkategóriák alapján;

d) meghatározza az európai előírások, köztük az európai szabványok hatálya alá tartozó, kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemeket és kapcsolódási pontokat, amelyek szükségesek az uniós vasúti rendszeren belüli kölcsönös átjárhatóság megvalósításához;

e) megállapítja valamennyi vizsgált esetben, hogy egyrészről a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek megfelelőségi vagy használatra való alkalmasságának értékelésekor, vagy másrészről az alrendszerek EK-hitelesítésekor mely eljárásokat kell használni. Ezeknek az eljárásoknak a 2010/713/EU bizottsági határozatban ([1]) meghatározott modulokon kell alapulniuk;

f) feltünteti az ÁME alkalmazásának stratégiáját. Figyelembe véve a becsült költségeket és előnyöket, valamint az érintettekre gyakorolt várható hatásokat, különösen fontos meghatározni azokat a szakaszokat, amelyeket le kell zárni a jelenlegi helyzetről arra a végleges helyzetre való fokozatos áttérés érdekében, ahol az ÁME-knek való megfelelés alapelvárásnak számít. Amennyiben az ÁME-ket összehangolt módon kell végrehajtani – például egy folyosó mentén vagy pályahálózat-működtetők és vasúti társaságok között –, a stratégia lépcsőzetes megvalósításra vonatkozó javaslatokat is tartalmazhat;

g) feltünteti az érintett személyzetre vonatkozó szakképesítési feltételeket, illetve a munkahelyi egészségügyi és biztonsági feltételeket, amelyek a fenti alrendszer üzemeltetéséhez és karbantartásához, valamint az ÁME-k alkalmazásához szükségesek;

h) feltünteti a meglévő alrendszerekre és járművekre alkalmazandó rendelkezéseket, különösen korszerűsítés és felújítás esetén, és ilyen esetekben az olyan módosítási munkálatokat, amelyek új engedély iránti kérelmet tesznek szükségessé;

i) feltünteti a járművek és a helyhez kötött alrendszerek azon paramétereit, amelyeket a vasúti társaságnak a forgalombahozatali járműengedély kézhezvétele után, de a jármű első használata előtt ellenőriznie kell a járművek és az általuk igénybe venni kívánt útvonalak összeegyeztethetőségének biztosítása céljából, valamint az ellenőrzés során alkalmazandó eljárásokat.

(4) Az egyes ÁME-ket a meglévő alrendszer vizsgálata alapján kell kidolgozni, és valamennyi ÁME-nek fel kell tüntetnie egy célzott alrendszert, amely ésszerű határidőn belül fokozatosan megvalósítható. Ennek megfelelően az ÁME-k elfogadásának és az azoknak való megfelelés biztosításának fokozatosan elő kell segítenie az uniós vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságának megvalósítását.

(5) Az ÁME-knek megfelelő módon fenn kell tartaniuk valamennyi tagállam meglévő vasúti rendszerének összeegyeztethetőségét. E célból valamennyi ÁME-nél rendelkezni lehet különleges esetekről, a hálózattal és a járművekkel kapcsolatban egyaránt, különös tekintettel a rakszelvényre, a nyomtávra vagy a vágánytengely-távolságra, illetve a

([1]) A Bizottság 2010/713/EU határozata (2010. november 9.) az Európai Parlament és a Tanács 2008/57/EK irányelve alapján elfogadott, az átjárhatósági műszaki előírások keretében alkalmazandó megfelelőségértékelési, alkalmazhatósági és EK-hitelesítési eljárások moduljairól (HL L 319., 2010.12.4., 1. o.).

▼B

harmadik országokból származó vagy azokba szánt járművekre. Valamennyi különleges esetben az ÁME-knek meg kell határozniuk az ÁME-knek a (3) bekezdés c)–g) pontjában meghatározott elemeire vonatkozó végrehajtási szabályokat.

(6) Ha az alapvető követelményeknek megfelelő egyes műszaki szempontokat nem lehet kifejezetten szabályozni egy ÁME-ben, azokat az ÁME-hez csatolt mellékletben „nyitott kérdésként” kell egyértelműen azonosítani.

(7) Az ÁME-k nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy az ÁME-k hatályán kívül eső járművek mozgatására szolgáló infrastruktúra használatára vonatkozó döntések meghozatalában.

(8) Az ÁME-k kifejezetten, egyértelműen azonosítható módon hivatkozhatnak az európai vagy nemzetközi szabványokra, előírásokra, vagy az Ügynökség által kiadott műszaki dokumentációkra, ha ez feltétlenül szükséges ezen irányelv céljainak megvalósításához. Ilyen esetben ezeket a szabványokat vagy előírásokat (vagy azok vonatkozó részeit) vagy a műszaki dokumentációkat az érintett ÁME mellékletének kell tekinteni, és azok az ÁME alkalmazásától kezdve kötelezővé válnak. Ilyen szabványok vagy előírások vagy műszaki dokumentációk hiányában és azok kidolgozásáig hivatkozni lehet más, egyértelműen meghatározott dokumentumokra, amelyek könnyen hozzáférhetők és nyilvánosak.

5. cikk

Az ÁME-k kidolgozása, elfogadása és felülvizsgálata

(1) Az egyes ÁME-k konkrét céljainak meghatározása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 50. cikkel összhangban adott esetben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el különösen az alábbiak tekintetében:

a) az ÁME-k földrajzi és műszaki hatálya;

b) az alkalmazandó alapvető követelmények;

c) az alrendszerek szintjén, valamint az alrendszerek közötti kapcsolódási pontok szintjén harmonizálandó szabályozási, műszaki és üzemeltetési feltételek felsorolása, valamint a harmonizáció elvárt szintje;

d) a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek megfelelőségének és használatra való alkalmasságának értékelésére szolgáló, vasútspecifikus eljárások;

e) az alrendszerek EK-hitelesítésére szolgáló, vasútspecifikus eljárások;

f) az érintett alrendszerek üzemeltetésében és karbantartásában részt vevő személyzet kategóriái, valamint az érintett személyzet szakmai képesítésére és foglalkoztatásuk egészségvédelmi és biztonsági feltételeire vonatkozó minimumkövetelmények megállapításának általános céljai;

g) bármely egyéb szükséges tényező, amelyet az uniós vasúti rendszeren belüli, az 1. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kölcsönös átjárhatóság biztosításához figyelembe kell venni, például az ÁME-nek az európai és nemzetközi szabványokhoz és előírásokhoz való igazítása.

A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor megindokolja, hogy miért van szükség új vagy lényegesen módosított ÁME-ra, beleértve annak a meglévő szabályokra és műszaki előírásokra gyakorolt hatását.

(2) Az (1) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok egységes végrehajtása érdekében a Bizottság felkéri az Ügynökséget, hogy dolgozza ki az ÁME-ket és azok módosításait, és nyújtsa be a Bizottságnak a szükséges ajánlásokat.

▼B

Az ÁME-tervezetek kidolgozása az alábbi szakaszokban történik:

a) az Ügynökség azonosítja az ÁME-k alapvető paramétereit, illetve a más alrendszerekkel való kapcsolódási pontokat, valamint az esetlegesen szükséges összes különleges esetet;

b) az Ügynökség ezután kidolgozza az ÁME tervezetét az a) pontban említett alapvető paraméterek alapján. Az Ügynökség adott esetben köteles figyelembe venni a műszaki fejlődést, a már elvégzett szabványosítási munkát, a már működő munkacsoportokat és az elismert kutatási munkát.

(3) Az egyes ÁME-k – ideértve az alapvető paramétereket is – kidolgozása vagy felülvizsgálata során az Ügynökségnek tekintettel kell lennie az összes számításba vett műszaki megoldás és a köztük levő kapcsolódási pontok becsült költségére és hasznára, hogy a legelőnyösebb megoldásokat dolgozzák ki és hajtsák végre. Ebben az értékelésben fel kell tüntetni a valamennyi érintett üzemeltetőt és gazdasági szereplőt előreláthatóan érő hatást, és kellően figyelembe kell venni az (EU) 2016/798 irányelvben foglalt követelményeket. A tagállamok ebben az értékelési folyamatban adott esetben a szükséges adatok biztosítása révén vesznek részt.

(4) Az Ügynökség – az (EU) 2016/796 rendelet 5. és 19. cikkének megfelelően, és betartva a nyitottsággal, a konszenzussal és az átláthatósággal kapcsolatban az 1025/2012/EU rendelet II. mellékletében meghatározott kritériumokat – kidolgozza az ÁME-kat és azok módosításait.

(5) Az 51. cikkben említett bizottságot (a továbbiakban: bizottság) rendszeres időközönként tájékoztatni kell az ÁME-k előkészítési munkálatairól. E munkálatok során e cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus betartása érdekében a Bizottság bármilyen rendelkezést vagy hasznos ajánlást megfogalmazhat az ÁME-k kialakítására és a költség-haszon elemzésre vonatkozóan. Így különösen, a Bizottság előírhatja az alternatív megoldások vizsgálatát és az alternatív megoldás költségeinek és előnyeinek az ÁME-tervezethez csatolt jelentésben való bemutatását.

(6) Amennyiben különböző alrendszereket műszaki összeegyeztethetőségi okok miatt egyidejűleg kell üzembe helyezni, a vonatkozó ÁME-k hatálybalépésének ugyanarra a napra kell esnie.

(7) Az ÁME-k kidolgozása, elfogadása és felülvizsgálata során az Ügynökségnek figyelembe kell vennie a felhasználók véleményét azon jellemzők tekintetében, amelyek közvetlen hatással vannak az alrendszerek használatának feltételeire. Ennek érdekében az Ügynökség az ÁME-k kidolgozási és felülvizsgálati szakaszaiban konzultál a felhasználókat képviselő szövetségekkel és szervekkel. Az ÁME-tervezethez az Ügynökség csatolja a konzultációk eredményeiről készített jelentést.

(8) Az (EU) 2016/796 rendelet 7. cikkének megfelelően a Bizottság a bizottság segítségével összeállítja és rendszeres időközönként aktualizálja azon az utasok azon szövetségeinek és azon szervek jegyzékét, amelyekkel konzultációt kell folytatni. A jegyzék egy tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére felülvizsgálható és naprakésszé tehető.

(9) Az ÁME-k kidolgozása és felülvizsgálata során az Ügynökségnek figyelembe kell vennie a szociális partnerek véleményét a 4. cikk (3) bekezdésének g) pontjában említett szakmai képesítésekre, valamint

▼B

munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági feltételekre vonatkozóan. Ennek érdekében az Ügynökség még azt megelőzően konzultál a szociális partnerekkel, hogy az adott ÁME-kkel kapcsolatos ajánlásokat és módosításokat benyújtaná a Bizottsághoz. A szociális partnerekkel a 98/500/EK bizottsági határozatnak [1] megfelelően létrehozott ágazati párbeszédbizottság keretében kell konzultálni. A szociális partnerek a konzultációt követő három hónapon belül kötelesek véleményt nyilvánítani.

(10) Amennyiben egy ÁME felülvizsgálata a követelmények megváltoztatásához vezet, az ÁME új változatának biztosítania kell a korábbi ÁME-változatok alapján már üzembe helyezett alrendszerekkel való összeegyeztethetőséget.

(11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján ÁME-ket vezet be az (1) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok meghatározott konkrét célkitűzéseinek végrehajtására. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az ÁME-knek tartalmazniuk kell a 4. cikk (3) bekezdésében felsorolt minden elemet, és meg kell felelniük a 4. cikk (4)–(6) és (8) bekezdésében foglalt összes követelménynek.

▼M2

(12) Az (EU) 2024/1689 európai parlamenti és tanácsi rendelet [2] értelmében biztonsági alkotórészeknek minősülő mesterségesintelligencia-rendszerekre vonatkozó, az (1) bekezdés szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a (11) bekezdés szerinti végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor figyelembe kell venni az említett rendelet III. fejezetének 2. szakaszában foglalt követelményeket.

▼B

6. cikk

Az ÁME-k hiányosságai

(1) Amennyiben egy ÁME az elfogadását követően hiányosnak bizonyul, azt az 5. cikk (11) bekezdésének megfelelően módosítani kell. A Bizottság adott esetben haladéktalanul alkalmazza ezt az eljárást. E hiányosságok közé tartoznak azok az esetek, amelyek valamely tagállamban nem biztonságos működést eredményezhetnek.

(2) Az ÁME felülvizsgálatáig a Bizottság kikérheti az Ügynökség véleményét a kérdésben. A Bizottság elemzi az Ügynökség véleményét és következtetéseiről tájékoztatja a bizottságot.

(3) A Bizottság kérésére a (2) bekezdésben említett ügynökségi vélemény a megfelelőség elfogadható módjának minősül és ezért a felülvizsgált ÁME elfogadásáig a projektek értékelésekor felhasználható.

(4) Az (EU) 2016/796 rendelet 38. cikkének (4) bekezdésében említett érdekképviseleti testületek hálózatának bármely tagja jelezheti a Bizottságnak az ÁME-k esetleges hiányosságait.

---

[1] A Bizottság 98/500/EK határozata (1998. május 20.) a szociális partnerek közötti európai szintű párbeszéd előmozdítására irányuló ágazati párbeszédbizottságok létrehozásáról (HL L 225., 1998.8.12., 27. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1689 rendelete (2024. június 13.) a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet) (HL L, 2024/1689, 2024.7.12., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

▼B

7. cikk

Mentesülés az ÁME-k alkalmazása alól

(1) A tagállamok engedélyezhetik a kérelmező számára, hogy az alábbi esetekben ne alkalmazza egy vagy több ÁME valamely részét vagy egészét:

a) olyan javasolt új alrendszerek részének vagy egészének építése, olyan meglévő alrendszerek részének vagy egészének felújítása vagy korszerűsítése, illetve az 1. cikk (1) bekezdésében említett bármely olyan elem esetében, amelynek fejlesztése előrehaladott stádiumban van vagy már teljesítés alatt álló szerződés tárgya a vonatkozó ÁME-k alkalmazásának kezdőnapján;

b) amennyiben baleset vagy természeti katasztrófa után a hálózat gyors helyreállításának körülményei gazdasági vagy műszaki szempontból nem teszik lehetővé a vonatkozó ÁME-k részleges vagy teljes körű alkalmazását, és amely esetben az adott ÁME-k alkalmazása alóli mentesülés a hálózat helyreállításáig tartó időszakra korlátozódik;

c) meglévő alrendszernek, illetve annak egy részének bármely tervezett felújítása, bővítése vagy korszerűsítése esetén, amennyiben az érintett ÁME-k alkalmazása veszélyeztetné a projekt gazdasági életképességét és/vagy a vasúti rendszernek az adott tagállamon belüli egységességét, például a rakszelvény, a nyomtáv, a vágánytengely-távolság vagy a villamosítási feszültség tekintetében;

d) az Unión belüli fő vasúthálózat nyomtávjától eltérő nyomtávot alkalmazó harmadik országokból érkező vagy azokba tartó járművek esetében;

e) javasolt új alrendszer vagy egy meglévő alrendszer tervezett felújítása vagy korszerűsítése esetén az adott tagállam területén, ha annak vasúthálózatát a tenger választja vagy szigeteli el, vagy különleges földrajzi adottságok választják el az Unió többi részének vasúthálózatától.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetben az egyes ÁME-k hatálybalépését követő egy éven belül az adott tagállam közli a Bizottsággal a területén megvalósuló és – az adott tagállam szempontjából – előrehaladott fejlesztési stádiumban lévő projektek listáját.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben az adott tagállam közli a Bizottsággal azon határozatát, melynek értelmében nem alkalmaz egy vagy több ÁME-t, illetve azok részeit.

(4) Az e cikk (1) bekezdésének a), c), d) és e) pontjában említett esetekben az adott tagállam a Bizottságnak az ÁME-knek, illetve azok részeinek alkalmazása alóli mentesülésre irányuló kérelmet nyújt be, és ehhez csatolja a kérelem indokolását tartalmazó dokumentációt, amely egyúttal ismerteti az adott tagállam által az ÁME-k helyett alkalmazni kívánt alternatív rendelkezéseket is. Az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett esetben a Bizottság megvizsgálja a kérelmet, és az említett dokumentációban foglalt információk teljessége és koherenciája alapján dönti el, hogy elfogadja-e azt. Az e cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett esetekben a Bizottság a kérelem vizsgálata alapján végrehajtási jogi aktus útján fogadja el vonatkozó határozatát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A 21. cikk (6) bekezdésének harmadik albekezdésében említett esetekben a kérelmezőnek a dokumentációt az Ügynökséghez kell benyújtania. Az Ügynökség konzultációt folytat a megfelelő biztonsági hatóságokkal, és a végső véleményét benyújtja a Bizottság részére.

▼B

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján meghatározza, hogy a (4) bekezdésben említett dokumentációnak mely információkat kell tartalmaznia, valamint rögzíti a dokumentáció megkövetelt formátumát és a továbbításának módját. A végrehajtási jogi aktust az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A Bizottság döntéshozataláig a tagállam késedelem nélkül alkalmazhatja a (4) bekezdésben említett alternatív rendelkezéseket.

(7) A Bizottság a kérelem és az ahhoz csatolt teljes dokumentáció benyújtásától számított négy hónapon belül hoz határozatot. Ilyen határozat hiányában a kérelmet elfogadottnak kell tekinteni.

(8) A vizsgálat, valamint a (4) bekezdésben említett eljárás eredményéről a tagállamokat tájékoztatni kell.

III. FEJEZET

A KÖLCSÖNÖS ÁTJÁRHATÓSÁGOT LEHETŐVÉ TEVŐ RENDSZERELEMEK

8. cikk

A kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek forgalomba hozatalára vonatkozó feltételek

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges lépést annak biztosítására, hogy a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemeket:

a) csak akkor hozzák forgalomba, ha azok lehetővé teszik az uniós vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságának megvalósítását, ugyanakkor megfelelnek az alapvető követelményeknek;

b) a szándékolt felhasználási területükön alkalmazzák, valamint beszerelésük és karbantartásuk megfelelő.

Ez a bekezdés nem akadályozhatja az említett rendszerelemek más alkalmazás céljából történő forgalomba hozatalát.

(2) Saját területükön, ezen irányelv alapján a tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek forgalomba hozatalát az uniós vasúti rendszerben történő felhasználás céljából, amennyiben e rendszerelemek megfelelnek ennek az irányelvnek. Így különösen nem írhatnak elő olyan ellenőrzéseket, amelyeket a 10. cikkben meghatározott EK-megfelelőségi vagy alkalmazhatósági nyilatkozati eljárás részeként már elvégeztek.

9. cikk

Megfelelőség és használatra való alkalmasság

(1) A tagállamoknak és az Ügynökségnek egy kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemet az alapvető követelményeknek megfelelőnek kell tekinteniük, ha az teljesíti a vonatkozó ÁME-ben megállapított feltételeket vagy az ilyen feltételeknek megfelelően kidolgozott európai előírásokat. Az EK-megfelelőségi vagy alkalmazhatósági nyilatkozat tanúsítja, hogy a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek tekintetében elvégezték a vonatkozó ÁME-ben a megfelelőség és a használatra való alkalmasság értékelésével kapcsolatban meghatározott eljárásokat.

(2) Amennyiben az ÁME előírja, az EK-nyilatkozathoz a következőket kell csatolni:

a) a bejelentett szervezet(ek) által kiállított tanúsítvány a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemnek a vonatkozó műszaki előíráshoz képest önmagában vizsgált belső megfelelőségéről;

b) a bejelentett szervezet(ek) által kiállított tanúsítvány a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemnek a vasúti környezetében való alkalmazhatóságáról, így különösen olyan esetekben, amikor funkcionális előírások is érintettek.

▼B

(3) Az EK-nyilatkozatot a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének dátummal és aláírással kell ellátnia.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemekre vonatkozó EK-megfelelőségi vagy alkalmazhatósági nyilatkozat sablonját és a csatolandó dokumentumok listáját. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A vonatkozó ÁME hatálybalépésekor már üzemben lévő alrendszerek alkatrészeit az (1) bekezdés figyelembevétele nélkül lehet az említett alrendszerekben felszerelni.

(6) Az ÁME átmeneti időszakról rendelkezhet azon, az ÁME által a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemekként meghatározott vasút-közlekedési termékek esetében, amelyeket az ÁME hatálybalépése előtt már forgalomba hoztak. E rendszerelemeknek meg kell felelniük a 8. cikk (1) bekezdésének.

10. cikk

EK-megfelelőségi vagy alkalmazhatósági nyilatkozati eljárás

(1) Egy adott kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelem EK-megfelelőségi vagy alkalmazhatósági nyilatkozatához a gyártó vagy meghatalmazott képviselője köteles a vonatkozó ÁME-k által előírt rendelkezéseket alkalmazni.

(2) Amennyiben a vonatkozó ÁME úgy rendelkezik, egy adott, kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelem megfelelőségi értékelését vagy használatra való alkalmasságra vonatkozóértékelését az a bejelentett szervezet köteles elvégezni, amelyhez a gyártó vagy meghatalmazott képviselője a kérelmet benyújtotta.

(3) Amennyiben a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek más tárgyra kiterjedő egyéb uniós jogi aktusok hatálya alá tartoznak, az EK-megfelelőségi vagy alkalmazhatósági nyilatkozatban fel kell tüntetni, hogy a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek az említett egyéb jogi aktusok követelményeinek is eleget tesznek.

(4) Amennyiben sem a gyártó, sem annak meghatalmazott képviselője nem teljesíti az (1) és (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket, úgy azok a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemeket forgalomba hozó egyes személyekre hárulnak. Ezen irányelv alkalmazásában ugyanezen kötelezettségek vonatkoznak minden olyan személyre, akik a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemeket vagy azok különböző származású részeit összeszerelik, vagy kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemeket gyártanak saját használatra.

(5) Amennyiben a tagállam úgy ítéli meg, hogy az EK-nyilatkozatot nem megfelelően állították ki, gondoskodik róla, hogy a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemet ne hozzák forgalomba. Ebben az esetben a gyártó vagy annak meghatalmazott képviselője köteles a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemet a megfelelőséget biztosító állapotba hozni, a tagállam által előírt feltételek szerint.

11. cikk

A kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek meg nem felelése az alapvető követelményeknek

(1) Amennyiben egy tagállam úgy ítéli meg, hogy az EK-megfelelőségi vagy alkalmazhatósági nyilatkozattal rendelkező és forgalomba hozott, kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelem a rendeltetés

▼B

szerinti használat esetén valószínűsíthetően nem felel meg az alapvető követelményeknek, az adott tagállam köteles megtenni minden szükséges lépést a rendszerelem alkalmazási területének korlátozására, használatának betiltására, forgalomból való kivonására vagy visszahívására. A tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, az Ügynökséget és a többi tagállamot a megtett intézkedésekről és döntésének indokairól, így különösen megjelölve, hogy a meg nem felelés oka:

a) az alapvető követelmények teljesítésének elmulasztása;

b) az európai előírások helytelen alkalmazása olyan esetben, amikor ilyen előírás alkalmazására támaszkodnak; vagy

c) az európai előírások hiányossága.

(2) Az Ügynökség a Bizottság megbízása alapján haladéktalanul, de legkésőbb a megbízatása kézhezvételétől számított 20 napon belül megkezdi a konzultációs folyamatot az érintett felekkel. Amennyiben a konzultációt követően az Ügynökség azt állapítja meg, hogy az intézkedés nem indokolt, erről haladéktalanul értesíti a Bizottságot, a kezdeményező tagállamot és a többi tagállamot, valamint a gyártót vagy annak meghatalmazott képviselőjét. Amennyiben az Ügynökség azt állapítja meg, hogy az intézkedés indokolt, erről haladéktalanul értesíti a tagállamokat.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett döntés az európai előírások megfelelőségének hiányából fakad, a tagállamok, a Bizottság, illetve adott esetben az Ügynökség az alábbi intézkedések közül egyet vagy többet alkalmaz:

a) az érintett előírások részben vagy egészben történő visszavonása az azokat tartalmazó szövegekből;

b) ha a szóban forgó előírás harmonizált szabvány, e szabvány korlátozása vagy visszavonása az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkének megfelelően;

c) az ÁME felülvizsgálata a 6. cikknek megfelelően.

(4) Amennyiben egy EK-megfelelőségi nyilatkozattal rendelkező, kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelem nem felel meg az alapvető követelményeknek, az illetékes tagállam megteszi a megfelelő intézkedéseket a nyilatkozatot kiállító jogalany ellen, és erről tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

IV. FEJEZET

ALRENDSZEREK

12. cikk

Az alrendszerek szabad mozgása

Az V. fejezet rendelkezéseit nem érintve, a tagállamok területükön ezen irányelvre való hivatkozással nem tilthatják meg, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják az uniós vasúti rendszer részét képező strukturális alrendszerek kivitelezését, üzembe helyezését és üzemeltetését, amennyiben azok megfelelnek az alapvető követelményeknek. Különösen nem írhatnak elő olyan ellenőrzéseket, amelyeket már elvégeztek:

a) az EK-hitelesítési nyilatkozati eljárás részeként; vagy

b) egy másik tagállamban ezen irányelv hatálybalépése előtt vagy után, azonos működési feltételek melletti azonos követelményeknek való megfelelés ellenőrzése céljából.

▼B

13. cikk

Az ÁME-knek és a nemzeti szabályoknak való megfelelés

(1) Az Ügynökség és a nemzeti biztonsági hatóságok az alapvető követelményeknek megfelelőnek tekintik az uniós vasúti rendszert alkotó azon strukturális alrendszereket, amelyek rendelkeznek az ÁME-kre való hivatkozással a 15. cikknek megfelelően kiállított EK-hitelesítési nyilatkozattal, illetve a nemzeti szabályokra való hivatkozással a 15. cikk (8) bekezdésének megfelelően kiállított hitelesítési nyilatkozattal, vagy mindkettővel.

(2) Az alapvető követelmények végrehajtására vonatkozó nemzeti szabályok és – adott esetben – a megfelelés nemzeti szinten elfogadható módja kizárólag a következő esetekben alkalmazható:

a) ha az ÁME-k nem térnek ki, vagy nem térnek ki maradéktalanul az alapvető követelményeknek megfelelő bizonyos aspektusokra, beleértve a 4. cikk (6) bekezdésében említett nyitott kérdéseket;

b) ha egy vagy több ÁME valamely része vagy egésze tekintetében az alkalmazás alóli mentesülést jelentettek be a 7. cikk alapján;

c) ha különleges esetben a vonatkozó ÁME-ben nem szereplő műszaki szabályok alkalmazása válik szükségessé;

d) a meglévő rendszerek meghatározására alkalmazott nemzeti szabályok, amelyeknek kizárólag az a céljuk, hogy értékeljék a járműnek a hálózattal való műszaki összeegyeztethetőségét;

e) az ÁME-k hatályán kívül eső hálózatok és járművek;

f) sürgős ideiglenes megelőző intézkedésként, különösen balesetet követően.

14. cikk

Értesítés a nemzeti szabályokról

(1) A tagállamok a következő esetekben megküldik a Bizottság és az Ügynökség részére a 13. cikk (2) bekezdésében említett meglévő nemzeti szabályokat:

a) ha a tagállam 2016. június 15-ig nem küldött értesítést a nemzeti szabály(ok)ról. Ebben az esetben az értesítést 2016. december 16-ig meg kell küldeni;

b) minden egyes alkalommal, amikor a szabályok megváltoznak;

c) ha a 7. cikknek megfelelően új kérelmet nyújtottak be az ÁME alkalmazása alóli mentesülés iránt;

d) ha az érintett ÁME közzététele vagy felülvizsgálata nyomán a nemzeti szabályok szükségtelenné válnak.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett nemzeti szabályaik teljes szövegét a megfelelő IT-rendszer használatával megküldik az (EU) 2016/796 rendelet 27. cikkének megfelelően.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett nemzeti szabályok – beleértve azokat is, amelyek a járművek és a hálózatok közötti kapcsolódási pontokra vonatkoznak – könnyen hozzáférhetők és nyilvánosak legyenek, valamint olyan terminológiával készüljenek, amelyet minden érintett fél megért. A tagállamoktól a nemzeti szabályokra vonatkozó további információ is kérhető.

▼B

(4) A tagállamok kizárólag a következő esetekben állapíthatnak meg új nemzeti szabályokat:

a) ha egy ÁME nem felel meg maradéktalanul az alapvető követelményeknek;

b) sürgős megelőző intézkedésként, különösen balesetet követően.

(5) A tagállamok az új nemzeti szabály tervezetét az (EU) 2016/796 rendelet 27. cikkének megfelelően, a megfelelő IT-rendszer használatával, megfontolás végett az Ügynökség és a Bizottság elé terjesztik, mégpedig a javasolt új szabálynak a nemzeti jogrendszerbe történő tervezett bevezetését megelőzően kellő időben, az (EU) 2016/796 rendelet 25. cikkének (1) bekezdésében említett határidőkön belül, és megindokolják az új nemzeti szabály bevezetését. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a tervezet kellően kidolgozott állapotban legyen ahhoz, hogy az Ügynökség elvégezhesse annak vizsgálatát az (EU) 2016/796 rendelet 25. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

(6) Új nemzeti szabály elfogadásakor a tagállamok az (EU) 2016/796 rendelet 27. cikkének megfelelően megküldik azt az Ügynökségnek és a Bizottságnak a megfelelő IT-rendszer használatával.

(7) A tagállamok sürgős megelőző intézkedések esetén azonnal elfogadhatnak és alkalmazhatnak új nemzeti szabályt. Ezt a szabályt az (EU) 2016/796 rendelet 27. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell bejelenteni, hogy azt az Ügynökség az említett rendelet 26. cikkének (1), (2) és (5) bekezdésével összhangban megvizsgálja.

(8) Az (1) bekezdésében említett nemzeti szabály vagy új nemzeti szabály bejelentésekor a tagállamoknak meg kell indokolniuk azt, hogy az adott szabályra szükség van ahhoz, hogy teljesítsenek egy olyan alapkövetelményt, amelyre nem terjed ki az ÁME.

(9) Az Ügynökség az (EU) 2016/796 rendelet 25. és 26. cikkében ismertetett eljárásokkal összhangban megvizsgálja a nemzeti szabályok tervezetét és az (1) bekezdésben említett nemzeti szabályokat.

(10) A Bizottság a bejelentett nemzeti szabályokat végrehajtási jogi aktusok útján különböző csoportok szerint kategorizálja annak céljából, hogy megkönnyítse a járművek a járművek kölcsönös elfogadását a különböző tagállamokban és a járművek forgalomba hozatalát, a helyhez kötött és a mobil berendezések közötti megfelelőséget is beleértve. Ezek a végrehajtási jogi aktusok az Ügynökség által a kölcsönös elfogadás terén elért eredményeken alapulnak, és azokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az Ügynökség az első albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusoknak megfelelően kategorizálja az e cikknek megfelelően bejelentett nemzeti szabályokat.

(11) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem küldenek értesítést a szigorúan helyi jellegű szabályokról és korlátozásokról. Ilyen esetekben a tagállamok a 49. cikkben említett infrastruktúra-nyilvántartásban sorolják fel ezeket a szabályokat és korlátozásokat.

(12) Az e cikk értelmében bejelentett nemzeti szabályokra nem vonatkozik az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) szerinti értesítési eljárás.

(13) Ezen irányelv vonatkozásában nem alkalmazandók az e cikknek megfelelően nem bejelentett nemzeti szabályok.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

▼B

15. cikk

Az EK-hitelesítési nyilatkozat kiállítására vonatkozó eljárás

(1) Az V. fejezetben említett forgalomba hozatalhoz és üzembe helyezéshez szükséges EK-hitelesítési nyilatkozat kiállítása érdekében a kérelmezőnek fel kell kérnie az általa erre a célra kiválasztott megfelelőségértékelő szervezetet vagy szervezeteket, hogy alkalmazzák a IV. mellékletben megállapított EK-hitelesítési eljárást.

(2) Az alrendszerek EK-hitelesítési nyilatkozatát a kérelmezőnek kell kiállítania. A kérelmezőnek saját felelősségére ki kell jelentenie, hogy az érintett alrendszer tekintetében elvégezték a vonatkozó hitelesítési eljárásokat és az érintett alrendszer megfelel az uniós jog vonatkozó rendelkezéseinek és a vonatkozó nemzeti szabályoknak. A kérelmezőnek az EK-hitelesítési nyilatkozatot és a csatolt dokumentumokat dátummal és aláírással kell ellátnia.

(3) A valamely alrendszer EK-hitelesítését végző bejelentett szervezet feladata a tervezési szakasznál kezdődik és lefedi a teljes gyártási időszakot, egészen az alrendszer forgalomba hozatala vagy üzembe helyezése előtti átvételig. A vonatkozó ÁME-nek megfelelően ennek magában kell foglalnia továbbá a szóban forgó alrendszernek az ahhoz a rendszerhez való kapcsolódási pontjai hitelesítését, amelybe integrálják.

(4) A kérelmező felel az EK-hitelesítési nyilatkozatot kísérő műszaki dokumentáció összeállításáért. Ebben a műszaki dokumentációban szerepelnie kell az alrendszer jellemzőire vonatkozó minden szükséges dokumentumnak és – adott esetben – a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek megfelelőségét igazoló valamennyi dokumentumnak. Emellett tartalmaznia kell a használati feltételekre és korlátozásokra vonatkozó valamennyi adatot, valamint a szervizelésre, folyamatos vagy rutinellenőrzésekre, beszabályozásra és karbantartásra vonatkozó utasításokat.

(5) Az alrendszereknek a műszaki dokumentáció módosítását eredményező, és a már elvégzett hitelesítések érvényességét befolyásoló valamennyi felújítása vagy korszerűsítése esetén a kérelmezőnek meg kell vizsgálnia, hogy szükség van-e új EK-hitelesítési nyilatkozat kiállítására.

(6) A bejelentett szervezet kiállíthat időközi ellenőrzésekre vonatkozó tanúsítványt, hogy lefedje az ellenőrzés egyes szakaszait vagy az alrendszer bizonyos részeit.

(7) Amennyiben a vonatkozó ÁME-k erre lehetőséget nyújtanak, a bejelentett szervezet egy vagy több alrendszerre vagy ezen alrendszerek egyes részeire is kiállíthat hitelesítési tanúsítványt.

(8) A tagállamok kijelölik a nemzeti szabályok szerinti hitelesítési eljárás lefolytatásáért felelős szervezeteket. E tekintetben a kijelölt szervezetek felelnek az eljárás keretében elvégzendő feladatokért. A 30. cikk sérelme nélkül, a tagállamok egy bejelentett szervezetet is megjelölhetnek kijelölt szervezetként, amely esetben az egész folyamat elvégezhető egyetlen megfelelőségértékelő szervezet által.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározhatja az alábbiakat:

a) az alrendszerek EK-hitelesítésére szolgáló részletes eljárások, ezen belül a nemzeti szabályozás szerinti hitelesítési eljárás, valamint a kérelmező által az eljárás céljából benyújtandó dokumentumok;

b) sablon az EK-hitelesítési nyilatkozathoz, az alrendszer módosítása vagy további hitelesítések esetében is, továbbá a közbenső hitelesítési nyilatkozathoz, az e nyilatkozatokkal együtt benyújtandó műszaki dokumentációhoz, valamint a hitelesítési tanúsítványhoz.

▼B

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

16. cikk

Az alrendszerek meg nem felelése az alapvető követelményeknek

(1) Amennyiben egy tagállam úgy ítéli meg, hogy a műszaki dokumentációval kiegészített EK-hitelesítési nyilatkozat hatálya alá tartozó strukturális alrendszer nem felel meg teljes mértékben ennek az irányelvnek és különösen nem felel meg az alapvető követelményeknek, kérheti további ellenőrzések elvégzését.

(2) A kiegészítő ellenőrzést kérő tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot a kért kiegészítő ellenőrzésről és feltünteti annak indokait. A Bizottság konzultál az érdekelt felekkel.

(3) A kérelmező tagállam meghatározza, hogy ezen irányelv maradéktalan betartása hiányának oka:

a) az ÁME-nek vagy az alapvető követelményeknek való meg nem felelés vagy az ÁME helytelen alkalmazása; ezekben az esetekben a Bizottság haladéktalanul tájékoztatja azon személy lakóhely szerinti tagállamát, aki az EK-hitelesítési nyilatkozatot nem megfelelően készítette el, és felkéri a tagállamot, hogy hozza meg a megfelelő intézkedéseket;

b) az ÁME hiányossága; ebben az esetben a 6. cikkben említett, az ÁME módosítására vonatkozó eljárást kell alkalmazni.

17. cikk

A megfelelőség vélelme

A kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő azon rendszerelemekről és alrendszerekről, amelyek megfelelnek az olyan harmonizált szabványoknak, illetve azok egyes részeinek, amelyek hivatkozásai közzétételre kerültek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az említett szabványokra vagy azok részeire vonatkozó alapvető követelményeknek.

V. FEJEZET

FORGALOMBA HOZATAL ÉS ÜZEMBE HELYEZÉS

18. cikk

A helyhez kötött berendezések üzembe helyezésének engedélyezése

(1) A pálya menti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer, valamint az energia- és infrastruktúra-alrendszerek üzembe helyezésére kizárólag akkor kerülhet sor, ha azok tervezése, kivitelezése és beszerelése megfelel az alapvető követelményeknek, és rendelkeznek a (3) és (4) bekezdés szerinti, vonatkozó engedélyekkel.

(2) Az egyes nemzeti biztonsági hatóságok engedélyezik az adott tagállam területén található vagy ott üzemeltetett energia-, infrastruktúra-, valamint pálya menti ellenőrző-irányító és jelző alrendszerek üzembe helyezését.

(3) A nemzeti biztonsági hatóságok részletes iránymutatást nyújtanak az e cikkben említett engedélyek megszerzésének módjáról. Az engedélyekhez kapcsolódó követelmények leírását és magyarázatát, valamint a szükséges dokumentumok jegyzékét tartalmazó útmutatót díjmentesen a kérelmezők rendelkezésére kell bocsátani. Az Ügynökség és a nemzeti biztonsági hatóságok ezen információk terjesztésében együttműködnek egymással.

▼B

(4) A kérelmezőnek a helyhez kötött berendezések üzembe helyezésének engedélyezésére vonatkozó kérelmet kell benyújtania a nemzeti biztonsági hatósághoz. A kérelemhez olyan dokumentációt kell csatolni, amely tartalmazza az alábbiakat igazoló dokumentumokat:

a) a 15. cikkben említett hitelesítési nyilatkozatok;

b) az alrendszereknek azzal a rendszerrel való műszaki összeegyeztethetősége, amelybe azokat integrálják, a vonatkozó ÁME-k, nemzeti szabályok és nyilvántartások alapján;

c) az alrendszerek biztonságos integrációja, a vonatkozó ÁME-k, nemzeti szabályok és az (EU) 2016/798 irányelv 6. cikkében meghatározott közös biztonsági módszerek (a továbbiakban: KBM-ek) alapján;

d) olyan pálya menti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer esetében, amely az egységes európai vonatbefolyásoló rendszer (a továbbiakban: ETCS) és/vagy a páneurópai vasúti digitális nyalábolt rendszer (a továbbiakban: GSM-R) berendezéseit is magában foglalja, az Ügynökségnek az ezen irányelv 19. cikkével összhangban kiállított kedvező határozata, továbbá amennyiben a kedvező határozat kiadása után változna az ajánlattételhez szükséges dokumentáció tervezete vagy a tervezett műszaki megoldás leírása, az (EU) 2016/796 rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárás eredményének való megfelelés.

(5) A kérelmező kérelmének beérkezésétől számított egy hónapon belül a nemzeti biztonsági hatóság tájékoztatja a kérelmezőt arról, hogy a dokumentáció hiánytalan, vagy a kérelmezőt felkéri a megfelelő kiegészítő információk benyújtására, és erre ésszerű határidőt határoz meg.

A nemzeti biztonsági hatóság ellenőrzi a dokumentáció hiánytalanságát, megfelelőségét és következetességét, az ERTMS-hez kapcsolódó pálya menti berendezések esetében pedig az Ügynökségnek az ezen irányelv 19. cikkével összhangban kiállított kedvező határozatának való megfelelést, valamint adott esetben az (EU) 2016/796 rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében említett eljárás eredményének való megfelelést. Az ellenőrzést követően a nemzeti biztonsági hatóság köteles egy előre meghatározott, ésszerű határidőn – de legkésőbb a valamennyi szükséges információ beérkezésétől számított négy hónapon – belül kiállítani a helyhez kötött berendezések üzembe helyezésére vonatkozó engedélyt vagy értesíteni a kérelmezőt az elutasító határozatáról.

(6) Meglévő alrendszerek felújítása vagy korszerűsítése esetén a kérelmezőnek be kell nyújtania a nemzeti biztonsági hatóság számára a projekt leírását tartalmazó dokumentációt. A kérelmező kérelmének beérkezésétől számított egy hónapon belül a nemzeti biztonsági hatóság tájékoztatja a kérelmezőt arról, hogy a dokumentáció hiánytalan, vagy a kérelmezőt felkéri a megfelelő kiegészítő információk benyújtására, és erre ésszerű határidőt határoz meg. A nemzeti biztonsági hatóság megvizsgálja a dokumentációt, és – az ERTMS projektekhez kapcsolódó pálya menti berendezések esetében az Ügynökséggel szorosan együttműködve – eldönti, hogy az alábbi kritériumok alapján szükség van-e új üzembe helyezési engedélyre:

a) a tervezett munkálatok negatív hatással lehetnek az érintett alrendszer általános biztonsági szintjére;

b) a vonatkozó ÁME-k megkövetelik azt;

c) a tagállamok által meghatározott nemzeti végrehajtási tervek megkövetelik azt; vagy

d) változás következik be azon paraméterek értékeiben, amelyek alapján korábban az engedélyt kiállították.

▼B

A nemzeti biztonsági hatóság a határozatát előre meghatározott, ésszerű határidőn belül, de legkésőbb a valamennyi lényeges információ beérkezésétől számított négy hónapon belül meghozza.

(7) A helyhez kötött berendezések üzembe helyezésének engedélyezésére vonatkozó kérelem elutasításáról szóló határozatot a nemzeti biztonsági hatóság kellően megindokolja. A kérelmező az elutasító határozat kézhezvételétől számított egy hónapon belül kérheti a nemzeti biztonsági hatóságtól a határozat felülvizsgálatát. A kérelmet meg kell indokolni. A nemzeti biztonsági hatóságnak a felülvizsgálati kérelem beérkezésétől számítva két hónap áll rendelkezésére a határozatának megerősítésére vagy megváltoztatására. Amennyiben a nemzeti biztonsági hatóság megerősíti az elutasító határozatát, a kérelmező annak felülvizsgálatát kérheti az (EU) 2016/798 irányelv 18. cikkének (3) bekezdése szerinti felülvizsgálati szervtől.

19. cikk

Az ERTMS harmonizált végrehajtása az Unióban

(1) Olyan pálya menti ellenőrző-irányító és jelző alrendszerek esetében, amely az ETCS és/vagy a GSM-R berendezéseit is magukban foglalják, az Ügynökség biztosítja az ERTMS harmonizált végrehajtását az Unióban.

(2) Az ERTMS uniós szinten harmonizált végrehajtásának és az átjárhatóságnak a biztosítása érdekében az ERTMS-hez kapcsolódó pálya menti berendezésekre vonatkozó bármely ajánlati felhívás kiírása előtt az Ügynökség ellenőrzi, hogy a tervezett műszaki megoldások teljes mértékben megfeleljenek az ÁME-knek és így teljesen átjárhatók legyenek.

(3) A kérelmezőnek kérelmeznie kell az Ügynökség jóváhagyását. Az egyedi ERTMS-projektekre vagy több összefüggő projektre, vasútvonalra, vasútvonalcsoportra vagy egy hálózatra vonatkozó kérelemhez az alábbi dokumentumokat kell csatolni:

a) az ajánlattételhez szükséges dokumentáció tervezete vagy a tervezett műszaki megoldások leírása;

b) az alrendszer és az adott hálózaton működtetendő járművek műszaki és működési kompatibilitásához szükséges feltételeket igazoló dokumentumok;

c) dokumentumok, melyek igazolják, hogy a tervezett műszaki megoldások megfelelnek az ÁME-knek;

d) bármely egyéb dokumentum, például a nemzeti biztonsági hatóság véleményei, hitelesítési nyilatkozatok vagy megfelelőségi tanúsítványok;

A kérelmet, valamint az összes kérelemre, a vonatkozó eljárások állására és kimenetelére, valamint adott esetben a fellebbezési tanács kéréseire és határozataira vonatkozó információt az (EU) 2016/796 rendelet 12. cikkében említett egyablakos információs és kommunikációs rendszeren keresztül kell benyújtani.

A nemzeti biztonsági hatóság véleményt adhat ki a jóváhagyás iránti kérelemről, mégpedig vagy a kérelmezőnek a kérelem benyújtása előtt vagy az Ügynökségnek a benyújtás után.

(4) A kérelmező kérelmének beérkezésétől számított egy hónapon belül az Ügynökség tájékoztatja a kérelmezőt arról, hogy a dokumentáció hiánytalan, vagy a kérelmezőt felkéri a megfelelő kiegészítő információk benyújtására, és erre ésszerű határidőt határoz meg.

▼B

Az Ügynökség egy előre meghatározott, ésszerű határidőn – de legkésőbb a valamennyi szükséges információ beérkezésétől számított két hónapon – belül vagy kedvező határozatot hoz, vagy értesíti a kérelmezőt az esetleges hiányosságokról. Az Ügynökség a kérelmező által benyújtott dokumentációra és a nemzeti biztonsági hatóságok esetleges véleményeire alapozza a véleményét.

Ha a kérelmező elismeri az Ügynökség által feltárt hiányosságokat, akkor kijavítja a projekt tervezetét és új jóváhagyás iránti kérelmet nyújt be az Ügynökséghez.

Ha a kérelmező nem ismeri el az Ügynökség által feltárt hiányosságokat, akkor az (5) bekezdésben említett eljárást kell alkalmazni.

A 7. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett esetben a kérelmező nem kérhet új értékelést.

(5) Az Ügynökségnek kellően alá kell támasztania az általa hozott elutasító határozatokat. A kérelmező az ilyen határozat kézhezvételétől számított egy hónapon belül indokolt kérelemben kérheti, hogy az Ügynökség vizsgálja felül a határozatát. Az Ügynökség a felülvizsgálat iránti kérelem kézhezvételét követően két hónapon belül megerősíti vagy megváltoztatja határozatát. Amennyiben az Ügynökség megerősíti az eredeti határozatát, a kérelmező fellebbezést nyújthat be az (EU) 2016/796 rendelet 55. cikke alapján létrehozott fellebbezési tanácshoz.

(6) Amennyiben a kedvező határozat kiadása után változott az ajánlattételhez szükséges dokumentáció tervezete vagy a tervezett műszaki megoldás leírása, a kérelmezőnek indokolatlan késedelem nélkül az (EU) 2016/796 rendelet 12. cikkében említett egyablakos információs és kommunikációs rendszeren keresztül tájékoztatnia kell az Ügynökséget és a nemzeti biztonsági hatóságot. Ebben az esetben az említett rendelet 30. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni.

20. cikk

A mobil alrendszerek forgalomba hozatala

(1) A mobil alrendszereket a kérelmező kizárólag akkor hozhatja forgalomba, ha azok tervezése, kivitelezése és beszerelése megfelel az alapvető követelményeknek.

(2) A kérelmezőnek meg kell bizonyosodnia különösen arról, hogy rendelkezik a megfelelő hitelesítési nyilatkozattal.

21. cikk

Forgalombahozatali járműengedély

(1) A kérelmező egy járművet csak azt követően hozhat forgalomba, hogy megszerezte az Ügynökség által az (5)–(7) bekezdésnek megfelelően kiállított, vagy a nemzeti biztonsági hatóság által a (8) bekezdésnek megfelelően kiállított forgalombahozatali járműengedélyt.

(2) A kérelmezőnek a forgalombahozatali járműengedélyre vonatkozó kérelmében meg kell határoznia a jármű alkalmazási területét. A kérelemnek tartalmaznia kell annak igazolását, hogy sor került a jármű és az alkalmazási terület hálózata közötti műszaki összeegyeztethetőség ellenőrzésére.

(3) A forgalombahozatali járműengedély iránti kérelemhez csatolni kell a járműre vagy a jármű típusára vonatkozó dokumentációt, amely tartalmazza az alábbiakat igazoló dokumentumokat:

a) a járművet alkotó mobil alrendszerek forgalomba hozatala a 20. cikkel összhangban, az EK-hitelesítési nyilatkozat alapján;

▼B

b) a jármű a) pontban említett alrendszereinek műszaki összeegyeztethetősége, a vonatkozó ÁME-k és adott esetben a nemzeti szabályok alapján;

c) a jármű a) pontban említett alrendszereinek biztonságos integrációja, a vonatkozó ÁME-k, és adott esetben a nemzeti szabályok és az (EU) 2016/798 irányelv 6. cikkében meghatározott KBM-ek alapján;

d) a jármű műszaki összeegyeztethetősége a (2) bekezdésben említett alkalmazási terület hálózatával, a vonatkozó ÁME-k, és adott esetben a nemzeti szabályok, továbbá az infrastruktúra-nyilvántartások és az (EU) 2016/798 irányelv 6. cikkében említett, a kockázatértékelésre vonatkozó KBM-ek alapján.

A kérelmet, valamint az összes kérelemre, a vonatkozó eljárások állására és kimenetelére, valamint adott esetben a fellebbezési tanács kéréseire és határozataira vonatkozó információt az (EU) 2016/796 rendelet 12. cikkében említett egyablakos információs és kommunikációs rendszeren keresztül kell benyújtani.

Amennyiben az első albekezdés b) és d) pontjában említett műszaki összeegyeztethetőséget igazoló dokumentumok megszerzéséhez próbaüzemre van szükség, az érintett nemzeti biztonsági hatóságok ideiglenes engedélyt állíthatnak ki a kérelmező részére a járműnek a hálózaton gyakorlati ellenőrzés céljából való használata tekintetében. A pályahálózat-működtető a kérelmezővel konzultálva minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy ezekre a próbaüzemekre a kérelmező kérelmének beérkezését követő három hónapon belül sor kerülhessen. Adott esetben a nemzeti biztonsági hatóság intézkedéseket hoz a próbaüzemek végrehajtásának biztosítására.

(4) Az Ügynökség, illetve a (8) bekezdés esetében a nemzeti biztonsági hatóság egy előre meghatározott, ésszerű határidőn – de legkésőbb a kérelmezőtől kapott valamennyi lényeges információ beérkezésétől számított négy hónapon – belül kiállítja a forgalombahozatali járműengedélyeket vagy tájékoztatja a kérelmezőt az elutasító határozatáról. Az Ügynökség, illetve a (8) bekezdésben tárgyalt esetekben a nemzeti biztonsági hatóság az engedélyezési eljárásra vonatkozó, a (9) bekezdésben foglaltaknak megfelelően végrehajtási jogi aktusban meghatározandó részletes gyakorlati szabályokat alkalmazza. Ezen engedélyek lehetővé teszik a járműveknek az uniós piacon történő forgalomba hozatalát.

(5) Az Ügynökség forgalombahozatali járműengedélyt állít ki az olyan járművek tekintetében, amelynek az alkalmazási területe az egyik vagy több tagállamban van. Ezen engedélyek kiállítása érdekében az Ügynökség:

a) megvizsgálja a (3) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett dokumentáció egyes elemeit annak céljából, hogy ellenőrizze annak hiánytalanságát, megfelelőségét és következetességét a vonatkozó ÁME-k tekintetében; és

b) továbbítja a kérelmező dokumentációját a tervezett alkalmazási terület által érintett nemzeti biztonsági hatóságok részére, hogy azok megvizsgálják a dokumentációt annak céljából, hogy ellenőrizzék annak hiánytalanságát, megfelelőségét és következetességét a (3) bekezdés első albekezdésének d) pontja, a (3) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában foglalt elemek és a vonatkozó nemzeti szabályok tekintetében.

Az a) és b) pont szerinti vizsgálatok részeként és indokolt kétségek esetén az Ügynökség vagy a nemzeti biztonsági hatóságok kérhetik, hogy kerüljön sor próbaüzemre a hálózaton. E próbaüzemek végrehajtásának elősegítésére az érintett nemzeti biztonsági hatóságok ideiglenes

▼B

engedélyt állíthatnak ki a kérelmező részére a járműnek a hálózaton próbaüzem céljából való használata tekintetében. A pályahálózat-működtető minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy az ilyen próbaüzemekre az Ügynökség vagy a nemzeti biztonsági hatóság kérését követő három hónapon belül sor kerülhessen.

(6) A kérelmező kérelmének beérkezésétől számított egy hónapon belül az Ügynökség tájékoztatja a kérelmezőt arról, hogy a dokumentáció hiánytalan, vagy a kérelmezőt felkéri a megfelelő kiegészítő információk benyújtására, és erre ésszerű határidőt határoz meg. A dokumentáció hiánytalansága, megfelelősége és következetessége tekintetében az Ügynökség a (3) bekezdés d) pontjában foglalt elemeket is megvizsgálhatja.

Az Ügynökség a forgalombahozatali járműengedély kiállítására vonatkozó határozat meghozatala tekintetében teljes mértékben figyelembe veszi az (5) bekezdésben említett vizsgálatokat. Az Ügynökség egy előre meghatározott, ésszerű határidőn – de legkésőbb a valamennyi lényeges információ beérkezésétől számított négy hónapon – belül kiállítja a forgalombahozatali engedélyt, vagy értesíti a kérelmezőt az elutasító határozatáról.

Egy vagy több ÁME valamely része vagy egésze tekintetében az alkalmazás alóli – 7. cikkben említett – mentesülés esetén az Ügynökség a járműengedélyt csak az említett cikkben meghatározott eljárás alkalmazását követően állíthatja ki.

Az Ügynökség teljes mértékben felelős az általa kiállított engedélyekért.

(7) Amennyiben az Ügynökség nem ért egyet az egy vagy több nemzeti biztonsági hatóság által az (5) bekezdés b) pontja értelmében elvégzett vizsgálat kedvezőtlen eredményével, erről értesíti az említett hatóságot vagy hatóságokat, és egyet nem értését megindokolja. Az Ügynökség és a nemzeti biztonsági hatóság vagy hatóságok együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a vizsgálat eredménye kölcsönösen elfogadható legyen. Ha az Ügynökség és a nemzeti biztonsági hatóság vagy hatóságok szükségesnek tartják, az eljárásba a kérelmezőt is be kell vonni. Amennyiben az attól számított egy hónapon belül, hogy az Ügynökség értesítette a nemzeti biztonsági hatóságot vagy hatóságokat arról, hogy nem ért egyet a vizsgálat eredményével, nem sikerül kölcsönösen elfogadható eredményre jutni, az Ügynökség meghozza a végleges határozatát, kivéve abban az esetben, ha a nemzeti biztonsági hatóság vagy hatóságok az ügyet választott bírósági eljárás céljából az (EU) 2016/796 rendelet 55. cikke alapján létrehozott fellebbezési tanácshoz továbbítják. A fellebbezési tanácsnak a nemzeti biztonsági hatóság vagy hatóságok kérését követő egy hónapon belül határoznia kell arról, hogy megerősíti-e az Ügynökség határozattervezetét.

Amennyiben a fellebbezési tanács egyetért az Ügynökséggel, az Ügynökség haladéktalanul meghozhatja a határozatát.

Amennyiben a fellebbezési tanács a nemzeti biztonsági hatóság vizsgálatának kedvezőtlen eredményével ért egyet, az Ügynökség olyan engedélyt állít ki, amely az alkalmazási területből kizárja a hálózat azon részeit, amelyek esetében a vizsgálat kedvezőtlen eredménnyel zárult.

Amennyiben az Ügynökség nem ért egyet az egy vagy több nemzeti biztonsági hatóság által az (5) bekezdés b) pontja értelmében elvégzett vizsgálat kedvező eredményével, erről értesíti az említett hatóságot vagy hatóságokat, és egyet nem értését megindokolja. Az Ügynökség és a nemzeti biztonsági hatóság vagy hatóságok együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a vizsgálat eredménye kölcsönösen elfogadható legyen. Ha az Ügynökség és a nemzeti biztonsági hatóság vagy hatóságok szükségesnek tartják, az eljárásba a kérelmezőt is be kell vonni. Amennyiben az attól számított egy hónapon belül, hogy az Ügynökség értesítette a nemzeti biztonsági hatóságot vagy hatóságokat arról, hogy nem ért egyet a vizsgálat eredményével, nem sikerül kölcsönösen elfogadható eredményre jutni, az Ügynökség meghozza a végleges határozatát.

▼B

(8) Amennyiben az alkalmazási terület csupán egy tagállamon belüli hálózatra vagy hálózatokra korlátozódik, az adott tagállam nemzeti biztonsági hatósága – saját felelősségére és amennyiben a kérelmező azt kéri – kiállíthatja a forgalombahozatali járműengedélyt. Ezen engedélyek kiállítása érdekében a nemzeti biztonsági hatóság megvizsgálja a dokumentációt a (3) bekezdésben foglalt elemek tekintetében, és a (9) bekezdés alapján elfogadott említett végrehajtási jogi aktus útján létrehozandó eljárásoknak megfelelően. A kérelmező kérelmének beérkezésétől számított egy hónapon belül a nemzeti biztonsági hatóság tájékoztatja a kérelmezőt arról, hogy a dokumentáció hiánytalan, vagy felkéri a kérelmezőt a megfelelő kiegészítő információk benyújtására. Az érintett nemzeti biztonsági hatóságokkal való konzultációt követően a hasonló jellemzőjű hálózatokkal rendelkező szomszédos tagállamok állomásaira közlekedő járművek esetében az engedély az alkalmazási terület kiterjesztése nélkül is érvényes, ha ezek az állomások a határhoz közel helyezkednek el. A konzultáció történhet eseti alapon, illetve képezheti a nemzeti biztonsági hatóságok között létrejött, határokon átnyúló megállapodás tárgyát.

Ha az alkalmazási terület egy tagállam területére korlátozódik, és egy vagy több ÁME valamely része vagy egésze tekintetében az alkalmazás alóli – 7. cikkben említett – mentesülés esetén a nemzeti biztonsági hatóság a járműengedélyt csak az említett cikkben meghatározott eljárás alkalmazását követően állíthatja ki.

Az Ügynökség teljes mértékben felelős az általa kiállított engedélyekért.

(9) A Bizottság 2018. június 16-ig végrehajtási jogi aktusok útján gyakorlati rendelkezéseket fogad el, amelyek meghatározzák a következőket:

a) milyen módon kell teljesítenie a kérelmezőnek a forgalombahozatali járműengedélyre és a járműtípus-engedélyre vonatkozó, e cikkben megállapított követelményeket, és felsorolja a szükséges dokumentumokat;

b) az engedélyezési folyamat részletes szabályai, például az eljárás szakaszai és az egyes szakaszokra vonatkozó határidők;

c) milyen módon teljesíti az Ügynökség és a nemzeti biztonsági hatóság az e cikkben megállapított követelményeket a kérelem és az engedélyezési eljárás egyes szakaszaiban, ideértve a kérelmező által benyújtott dokumentáció vizsgálatát is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusoknak figyelembe kell venniük az e cikk (14) bekezdésében említett együttműködési megállapodások előkészítése során szerzett tapasztalatokat.

(10) A forgalombahozatali járműengedélyeknek tartalmazniuk kell a következőket:

a) alkalmazási terület(ek);

b) az ÁME-kben és adott esetben a nemzeti szabályokban a jármű és az alkalmazási terület közötti műszaki összeegyeztethetőség ellenőrzésére meghatározott paraméterek értékei;

c) a járműnek a vonatkozó ÁME-knek és nemzeti szabályoknak való megfelelősége, a b) pontban említett paraméterek tekintetében;

d) a jármű alkalmazására vonatkozó feltételek és egyéb korlátozások.

(11) A forgalombahozatali járműengedély kiállítását elutasító vagy a (7) bekezdésben említett, kedvezőtlen eredménnyel záruló vizsgálat

▼B

értelmében a hálózat bizonyos részeit kizáró határozatot kellően meg kell indokolni. A kérelmező az elutasító határozat kézhezvételétől számított egy hónapon belül kérheti, hogy az Ügynökség vagy adott esetben a nemzeti biztonsági hatóság vizsgálja felül a határozatot. Az Ügynökségnek vagy a nemzeti biztonsági hatóságnak a felülvizsgálati kérelem beérkezésétől számítva két hónap áll rendelkezésére a határozatának megerősítésére vagy megváltoztatására.

Amennyiben az Ügynökség megerősíti az elutasító határozatát, a kérelmező fellebbezést nyújthat be az (EU) 2016/796 rendelet 55. cikke alapján kijelölt fellebbezési tanácshoz.

Amennyiben a nemzeti biztonsági hatóság megerősíti az elutasító határozatát, a kérelmező a nemzeti joggal összhangban fellebbezést nyújthat be valamely fellebbviteli szervhez. A tagállamok e fellebbezési eljárás céljára kijelölhetik a 2012/34/EU irányelv 55. cikkében említett igazgatási szervezetet. Ebben az esetben az (EU) 2016/798 irányelv 18. cikkének (3) bekezdése alkalmazandó.

(12) Azon meglévő járművek felújítása vagy korszerűsítése esetén, amelyek már rendelkeznek forgalombahozatali járműengedéllyel, új forgalombahozatali járműengedélyre van szükség, ha:

a) olyan mértékű változás következik be a (10) bekezdés b) pontjában említett paraméterek értékeiben, hogy kívül esnek az ÁME-kben meghatározott elfogadható tartományon;

b) a tervezett munkálatok negatív hatással lehetnek az érintett jármű általános biztonsági szintjére; vagy

c) a vonatkozó ÁME-k megkövetelik azt.

(13) Amennyiben a kérelmező egy már engedélyezett jármű alkalmazási területét ki kívánja terjeszteni, a további alkalmazási területtel kapcsolatban ki kell egészítenie a dokumentációt a (3) bekezdésben említett vonatkozó dokumentumokkal. A kérelmezőnek a dokumentációt be kell nyújtania az Ügynökségnek, amely a (4)–(7) bekezdésben foglalt eljárásokat követve kiállítja az aktualizált engedélyt, amely már a kiterjesztett alkalmazási területre vonatkozik.

Ha a kérelmező részére a (8) bekezdésnek megfelelően már kiállítottak járműengedélyt, és az adott tagállamon belül ki kívánja terjeszteni az alkalmazási területet, a további alkalmazási területtel kapcsolatban ki kell egészítenie a dokumentációt a (3) bekezdésben említett vonatkozó dokumentumokkal. A kérelmezőnek a dokumentációt be kell nyújtania a nemzeti biztonsági hatóságnak, amely a (8) bekezdésben foglalt eljárásokat követve kiállítja az aktualizált engedélyt, amely már a kiterjesztett alkalmazási területre vonatkozik.

(14) E cikk (5) és (6) bekezdésének alkalmazásában az Ügynökség az (EU) 2016/796 rendelet 76. cikkének megfelelően együttműködési megállapodásokat köt a nemzeti biztonsági hatóságokkal. Ezek a megállapodások lehetnek egyedi vagy keretmegállapodások, és egy vagy több nemzeti biztonsági hatóságot érinthetnek. A megállapodásoknak tartalmazniuk kell a szolgáltatási feladatok és feltételek részletes leírását, az ezek nyújtására vonatkozó határidőket, valamint a kérelmező által fizetendő díjak felosztását. Tartalmazhatnak továbbá konkrét együttműködési szabályokat a földrajzi vagy történelmi okok miatt különleges szakértelmet kívánó hálózatok vonatkozásában annak céljából, hogy ez által csökkenjenek a kérelmező adminisztratív terhei és a

▼B

költségei. Amennyiben ezek a hálózatok el vannak zárva az Unió vasúti rendszerének többi részétől, az együttműködési megállapodások lehetővé tehetik a feladatoknak az érintett nemzeti biztonsági hatósághoz történő kiszervezését, amennyiben ez az engedélyezési erőforrások hatékony és arányos kihasználásához szükséges. A megállapodásokat még azt megelőzően kell megkötni, hogy az Ügynökség ezen irányelv 54. cikkének (4) bekezdésével összhangban átvenné az engedélyezési feladatokat.

(15) Azon tagállamok esetében, amelyek vasúthálózatának nyomtávja különbözik az Unió fő vasúthálózatának nyomtávjától, és előírásaik megegyeznek a szomszédos harmadik országok műszaki és működési előírásaival, a (14) bekezdésben említett együttműködési megállapodásokon túlmenően az adott tagállamok minden érintett nemzeti biztonsági hatóságának többoldalú megállapodást kell kötnie az Ügynökséggel, amelyben meghatározzák azokat a feltételeket, amelyekkel az egyik ilyen tagállamban kiállított járműengedély a többi érintett tagállamban is érvényes.

(16) Ez a cikk nem alkalmazandó az Unión belüli fő vasúthálózat nyomtávjától eltérő nyomtávot használó harmadik országokkal közösen használt és eltérő járműengedélyezési eljárás szerint engedélyezett tehervagonokra és személyszállító kocsikra. Az ilyen járművek engedélyezési eljárására vonatkozó szabályokat közzé kell tenni, és értesíteni kell azokról az Európai Bizottságot. E járműveknek az ezen irányelv alapvető követelményeinek való megfelelőségét a vasúti társaságnak kell biztosítania a biztonságirányítási rendszere keretében. A Bizottság az Ügynökség jelentése alapján véleményt nyilváníthat arról, hogy az említett szabályok megfelelnek-e ezen irányelv célkitűzéseinek. Ha nem felelnek meg, az érintett tagállamok és a Bizottság együttműködhetnek annak érdekében, hogy meghatározzák a szükséges intézkedéseket, szükség esetén az érintett nemzetközi szervek bevonásával.

(17) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezt a cikket nem alkalmazzák a harmadik országokból érkező olyan mozdonyokra vagy önjáró vonatokra, amelyek a területükön a határ közelében elhelyezkedő és határátkelő műveletekre kijelölt állomásig közlekednek. E kocsiknak az ezen irányelv alapvető követelményeinek való megfelelőségét a vasúti társaságnak kell biztosítania a biztonságirányítási rendszere keretében, valamint adott esetben az (EU) 2016/798 irányelv 10. cikkének (9) bekezdésével összhangban.

22. cikk

A forgalomba helyezés céljából engedélyezett járművek nyilvántartása

(1) Miután egy jármű a 21. cikknek megfelelően megkapta a forgalombahozatali engedélyt, az első használatát megelőzően az üzembentartó kérésére be kell azt jegyezni a 47. cikkben említett valamely járműnyilvántartásba.

(2) Ha a jármű alkalmazási területe egy tagállam területére korlátozódik, a járművet az adott tagállamban kell nyilvántartásba venni.

(3) Ha a jármű alkalmazási területe egynél több tagállam területére terjed ki, a járművet az egyik érintett tagállamban kell nyilvántartásba venni.

▼B

23. cikk

Az engedélyezett járművek használatát megelőző ellenőrzések

(1) Mielőtt egy vasúti társaság egy járművet a forgalombahozatali engedélyben meghatározott alkalmazási területen használni kezd, ellenőriznie kell a következőket:

a) a jármű forgalomba hozatalát a 21. cikknek megfelelően engedélyezték-e, és a jármű megfelelően nyilvántartásba lett-e véve;

b) a jármű összeegyeztethető-e az útvonallal az infrastruktúra-nyilvántartás, vagy – amennyiben az említett nyilvántartás nem létezik vagy nem teljes – a vonatkozó ÁME vagy a pályahálózat-működtető által díjmentesen és ésszerű határidőn belül rendelkezésre bocsátott bármely releváns információ alapján; valamint

c) a jármű megfelelően beépül-e annak a vonatnak az összetételébe, amelynek részeként azt üzemeltetni kívánják, figyelembe véve az (EU) 2016/798 irányelv 9. cikkében meghatározott biztonságirányítási rendszert és a forgalomirányítási és forgalmi szolgálati ÁME-t.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a vasúti társaság a pályahálózat-működtetővel együttműködésben próbaüzemet végezhet.

A pályahálózat-működtető a kérelmezővel konzultálva minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy ezekre a próbaüzemekre a kérelmező kérelmének beérkezését követő három hónapon belül sor kerülhessen.

24. cikk

A járművek típusengedélye

(1) Az Ügynökség vagy adott esetben a nemzeti biztonsági hatóság a 21. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően járműtípus-engedélyeket állíthat ki. A járművek típusengedélye iránti kérelmet, valamint az összes kérelemre, a vonatkozó eljárások állására és kimenetelére, valamint adott esetben a fellebbezési tanács kéréseire és határozataira vonatkozó információt az (EU) 2016/796 rendelet 12. cikkében említett egyablakos információs és kommunikációs rendszeren keresztül kell benyújtani.

(2) Ha az Ügynökség vagy a nemzeti biztonsági hatóság forgalombahozatali járműengedélyt állít ki, ezzel egyidejűleg – a kérelmező kérésére – járműtípus-engedélyt is kiállít, amely a járműnek ugyanarra az alkalmazási területére vonatkozik.

(3) Amennyiben változás következik be az ÁME-k, illetve a nemzeti szabályok azon vonatkozó rendelkezéseiben, amelyek alapján a járműtípus-engedélyt kiállították, az adott ÁME vagy nemzeti szabály határozza meg, hogy a már kiállított járműtípus-engedély érvényben marad, vagy azt meg kell újítani. Amennyiben az engedélyt meg kell újítani, az Ügynökség vagy a nemzeti biztonsági hatóság által végzett ellenőrzésnek a módosított szabályokra kell korlátozódnia.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján kidolgozza a típusmegfelelőségi nyilatkozat mintáját. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A típusmegfelelőségi nyilatkozatot a következőknek megfelelően kell elkészíteni:

a) a vonatkozó ÁME-kben meghatározott ellenőrzési eljárások;

▼B

b) amennyiben az ÁME-k nem alkalmazandók, a 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ([1]) B+D., B+F. és H1. moduljában meghatározott megfelelőségértékelési eljárások.

(6) A Bizottság adott esetben *ad hoc* megfelelőségértékelési modulokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A járműtípus-engedélyeket nyilvántartásba kell venni a járműtípus-engedélyeknek a 48. cikkben említett engedélyezett járműtípusok európai nyilvántartásában.

25. cikk

A járművek egy engedélyezett járműtípusnak való megfelelősége

(1) A valamely engedélyezett járműtípusnak megfelelő jármű vagy járműsorozat számára az adott típusnak való megfelelőséget igazoló, a kérelmező által benyújtandó nyilatkozat alapján további ellenőrzések nélkül ki kell állítani a járműengedélyt a 21. cikknek megfelelően.

(2) A járműtípus-engedélynek a 24. cikk (3) bekezdésében említett megújítása nincs hatással az adott járműtípus forgalomba hozatalára korábban kiállított engedély alapján már kiállított forgalombahozatali járműengedélyekre.

26. cikk

A járművek, illetve járműtípusok meg nem felelése az alapvető követelményeknek

(1) Amennyiben valamely vasúti társaság az üzemeltetés során azt észleli, hogy az általa használt jármű nem felel meg az alkalmazandó alapvető követelményeknek, a jármű(vek) megfelelővé tétele érdekében meg kell tennie a szükséges korrekciós intézkedéseket. Ezenkívül tájékoztathatja az Ügynökséget és bármely érintett nemzeti biztonsági hatóságot a megtett intézkedésekről. Ha a vasúti vállalkozás igazolni tudja, hogy a meg nem felelés már a forgalombahozatali engedély kiállításakor is fennállt, erről tájékoztatnia kell az Ügynökséget és bármely egyéb érintett nemzeti biztonsági hatóságot.

(2) Amikor valamely nemzeti biztonsági hatóság például az (EU) 2016/798 irányelv 17. cikke szerinti felügyeleti folyamat keretében észleli, hogy valamely jármű vagy járműtípus, amelyre a 21. cikk (5) bekezdésének vagy a 24. cikknek megfelelően az Ügynökség, vagy a 21. cikk (8) bekezdésének vagy a 24. cikknek megfelelően a nemzeti biztonsági hatóság forgalombahozatali engedélyt állított ki, a rendeltetésszerű használat során nem felel meg valamelyik alkalmazandó alapvető követelménynek, tájékoztatnia kell erről a járművet vagy a járműtípust használó vasúti társaságot, és a jármű(vek) megfelelővé tétele érdekében fel kell kérnie a szükséges korrekciós intézkedések megtételére. A nemzeti biztonsági hatóságnak tájékoztatnia kell erről az Ügynökséget és bármely egyéb érintett nemzeti biztonsági hatóságot, így például az ahhoz a területhez tartozó hatóságokat, ahol ugyanilyen típusú jármű forgalomba hozatalának engedélyezésére irányuló kérelem elbírálása folyamatban van.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

▼B

(3) Amennyiben az e cikk (1) és (2) bekezdésében szereplő esetekben a vasúti társaság által alkalmazott korrekciós intézkedések nem biztosítják az alkalmazandó alapvető követelményeknek való megfelelést, és ez a meg nem felelés súlyos biztonsági kockázatot idéz elő, az érintett nemzeti biztonsági hatóság felügyeleti tevékenysége keretében az (EU) 2016/798 irányelv 17. cikke (6) bekezdésének megfelelően átmeneti biztonsági intézkedéseket alkalmazhat. Ezzel párhuzamosan a nemzeti biztonsági hatóság vagy az Ügynökség a jármű típusengedélyének felfüggesztése formájában átmeneti biztonsági intézkedéseket alkalmazhat, amelyekre bírósági felülvizsgálat és a választott bírósági eljárásra vonatkozóan a 21. cikk (7) bekezdésében megállapított eljárás vonatkozik.

(4) A (3) bekezdésben említett esetekben az Ügynökség vagy az engedélyt kiállító nemzeti biztonsági hatóság a súlyos biztonsági kockázat kezelése érdekében hozott intézkedések hatékonyságának áttekintését követően határozhat az engedély visszavonásáról vagy módosításáról, amennyiben bizonyítható, hogy az engedély kiállításakor valamelyik alapvető követelmény nem teljesült. E célból határozatukról indokolással ellátott értesítést kell küldeniük a forgalombahozatali engedély vagy a jármű típusengedélye jogosultjának. A jogosult az Ügynökséget vagy a nemzeti biztonsági hatóság határozatának kézhezvételétől számított egy hónapon belül kérheti tőlük a határozat felülvizsgálatát. Ebben az esetben a visszavonásról szóló határozatot átmenetileg fel kell függeszteni. Az Ügynökségnek vagy a nemzeti biztonsági hatóságnak a felülvizsgálati kérelem beérkezésétől számítva egy hónap áll rendelkezésére a határozat megerősítésére vagy megváltoztatására.

Adott esetben, amennyiben az Ügynökség és a nemzeti biztonsági hatóság nem ért egyet az engedély korlátozásának vagy visszavonásának szükségességével, a választott bírósági eljárásra vonatkozóan a 21. cikk (7) bekezdésében megállapított eljárást kell követni. Amennyiben ezen eljárás eredményeként a járműengedélyt nem kell visszavonni vagy korlátozni, az e cikk (3) bekezdésében említett átmeneti biztonsági intézkedéseket fel kell függeszteni.

(5) Amennyiben az Ügynökség megerősíti határozatát, a járműengedély jogosultja az (EU) 2016/796 rendelet 55. cikke alapján létrehozott fellebbezési tanácshoz az említett rendelet 59. cikkében említett határidőn belül fellebbezést nyújthat be. Amennyiben a nemzeti biztonsági hatóság megerősíti határozatát, a járműengedély jogosultja a határozat közlésétől számított két hónapon belül kérheti annak felülvizsgálatát az (EU) 2016/798 irányelv 18. cikkének (3) bekezdésében említett nemzeti bírósági felülvizsgálati rendszer keretében. A tagállamok e fellebbezési eljárás céljára kijelölhetik a 2012/34/EU irányelv 56. cikkében meghatározott igazgatási szervezetet.

(6) Amennyiben az Ügynökség az általa kiállított forgalombahozatali engedély visszavonásáról vagy módosításáról határoz, határozatának megindokolása mellett erről közvetlenül tájékoztatatnia kell az összes nemzeti biztonsági hatóságot.

Amennyiben valamely nemzeti biztonsági hatóság az általa kiállított forgalombahozatali engedély visszavonásáról határoz, határozatának megindokolása mellett erről tájékoztatatnia kell az Ügynökséget. Az Ügynökségnek ezt követően tájékoztatnia kell a többi nemzeti biztonsági hatóságot.

(7) Az Ügynökség vagy a nemzeti biztonsági hatóság által hozott, az engedély visszavonásáról szóló határozatban foglaltaknak tükröződniük kell a járműnyilvántartásban a 22. cikkel összhangban, vagy – járműtípus engedélyezése esetén – az engedélyezett járműtípusok európai nyilvántartásában a 24. cikk (7) bekezdésével összhangban. Az Ügynökségnek és a nemzeti biztonsági hatóságoknak gondoskodniuk kell arról,

▼B

hogy az engedély visszavonásának tárgyát képezővel azonos járműveket vagy járműtípusokat használó vasúti társaságok megfelelő tájékoztatást kapjanak. Ezen vasúti társaságoknak először azt kell ellenőrizniük, hogy fennáll-e ugyanaz a meg nem felelési probléma. Ebben az esetben az e cikk szerinti eljárást kell alkalmazni.

(8) Amennyiben a forgalombahozatali engedélyt visszavonják, az érintett jármű többé nem használható, alkalmazási területe pedig nem terjeszthető ki. Amennyiben a járműtípus-engedélyt visszavonják, az e típus alapján gyártott járművek nem hozhatók forgalomba, vagy – ha ez már megtörtént – ki kell vonni őket a forgalomból. Az egyes járművek esetében a 21. cikkben, járműtípus esetében pedig a 24. cikkben szereplő eljárás alapján kérhető új engedély.

(9) Amennyiben az (1) és a (2) bekezdésben szereplő esetekben az alapvető követelményeknek való meg nem felelés a jármű alkalmazási területének egy részére korlátozódik, és ez a meg nem felelés már létezett a forgalombahozatali engedély kiállításakor is, a forgalombahozatali engedélyt úgy kell módosítani, hogy az ne vonatkozzon az alkalmazási terület érintett részeire.

VI. FEJEZET

MEGFELELŐSÉGÉRTÉKELŐ SZERVEZETEK

27. cikk

Bejelentő hatóságok

(1) A tagállamok bejelentő hatóságokat jelölnek ki, amelyek felelnek a megfelelőségértékelő szervezetek értékeléséhez, bejelentéséhez és felügyeletéhez szükséges eljárások kialakításáért és végrehajtásáért, ideértve a 34. cikk rendelkezéseinek való megfelelést is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy e hatóságok bejelentsék a Bizottságnak és a többi tagállamnak a harmadik fél által végzendő megfelelőségértékelési feladatok ellátására a 10. cikk (2) bekezdése és a 15. cikk (1) bekezdése szerint felhatalmazott szervezeteket. Biztosítják továbbá, hogy a hatóságok értesítsék a Bizottságot és a többi tagállamot a 15. cikk (8) bekezdésében említett kijelölt szervezetekről.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett értékelést és felügyeletet egy, a 765/2008/EK rendelet szerinti nemzeti akkreditáló testület végzi el, az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban.

(4) Amennyiben a bejelentő hatóság az e cikk (1) bekezdésében említett értékelésre, bejelentésre vagy felügyeletre olyan szervezetet hatalmaz fel vagy az értékelést, bejelentést vagy felügyeletet más módon olyan szervezetre bízza, amely nem kormányzati szervezet, akkor ezen szervezetnek jogi személynek kell lennie, és meg kell felelnie a 28. cikkben foglalt követelményeknek. A szervezetnek gondoskodnia kell a tevékenységeivel összefüggő felelősség kérdésének teljes körű rendezéséről.

(5) A bejelentő hatóság teljes körűen felel a (3) bekezdésben említett szervezet által elvégzett feladatokért.

▼B

28. cikk

A bejelentő hatóságokra vonatkozó követelmények

A bejelentő hatóság:

a) létrehozása során nem alakulhat ki összeférhetetlenség a megfelelőségértékelő szervezetekkel;

b) megszervezése és működtetése során biztosítani kell, tevékenységeinek objektivitását és pártatlanságát;

c) megszervezése során a megfelelőségértékelő szervezet bejelentésével kapcsolatban minden egyes döntést más illetékes személynek kell meghoznia, mint aki az értékelést végezte;

d) nem kínálhat vagy végezhet olyan tevékenységet, amelyet a megfelelőségértékelő szervezetek végeznek, illetve nem nyújthat szaktanácsadási szolgáltatást kereskedelmi vagy piaci alapon;

e) biztosítja a hozzá beérkező információk bizalmas jellegét;

f) kellő létszámú hozzáértő személyzettel rendelkezik ahhoz, hogy megfelelően ellássa feladatait.

29. cikk

A bejelentő hatóságok tájékoztatási kötelezettségei

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a megfelelőségértékelő szervezetek értékelésére, bejelentésére és felügyeletére vonatkozó eljárásaikról, és az azokban bekövetkezett bármilyen változásról.

A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi ezeket az információkat.

30. cikk

Megfelelőségértékelő szervezetek

(1) A bejelentés tekintetében a megfelelőségértékelő szervezeteknek teljesíteniük kell az e cikk (2)–(7) bekezdésében és a 31. és 32. cikkben foglalt követelményeket.

(2) A megfelelőségértékelő szervezetet a nemzeti jogszabályok szerint létrehozni, és jogi személyiséggel kell rendelkeznie.

(3) A megfelelőségértékelő szervezetnek alkalmasnak kell lennie a vonatkozó ÁME-k által előírt valamennyi olyan megfelelőségértékelési feladatra, amelynek elvégzésére bejelentették, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat maga a megfelelőségértékelő szervezet vagy a felelősségére egy, a nevében eljáró szervezet végzi el.

A megfelelőségértékelő szervezetnek mindig és minden egyes megfelelőségértékelési eljárás, valamint a termékek minden olyan fajtája vagy kategóriája tekintetében, amelyre bejelentették, rendelkeznie kell a következőkkel:

a) a szükséges személyzet, amely műszaki ismeretekkel, valamint elegendő és megfelelő tapasztalattal rendelkezik a megfelelőségértékelési feladatok elvégzéséhez;

▼B

b) azon vonatkozó eljárások leírása, amelyek szerint a megfelelőségértékelés zajlik, biztosítva ezen eljárások átláthatóságát és alkalmazhatóságát. Rendelkeznie kell megfelelő stratégiákkal és eljárásokkal, amelyek segítségével a bejelentett megfelelőségellenőrző szervezetként végzett feladatok és az egyéb tevékenységek elkülönülnek egymástól;

c) olyan eljárások, amelyek segítségével tevékenysége végzése során megfelelően figyelembe tudja venni egy vállalkozás méretét, azon ágazatot, amelyben az tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az adott gyártástechnológia összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömegtermelési vagy sorozatjellegét.

A megfelelőségértékelő szervezetnek rendelkeznie kell a megfelelőségértékelési tevékenységekkel kapcsolatos műszaki és adminisztrációs feladatok megfelelő ellátásához szükséges eszközökkel, továbbá hozzáféréssel kell rendelkeznie valamennyi szükséges berendezéshez, illetve létesítményhez.

(4) A megfelelőségértékelő szervezetek felelősségbiztosítást kötnek, kivéve, ha a felelősséget a nemzeti joggal összhangban az állam vállalja át, vagy ha a tagállam maga felel a megfelelőségértékelésért.

(5) A megfelelőségértékelő szervezet személyzetének be kell tartania a szakmai titoktartás követelményeit minden olyan információ tekintetében, amely a vonatkozó ÁME vagy az azt átültető nemzeti jogszabály rendelkezései alapján ellátott feladataik végrehajtása során jutott birtokukba, kivéve annak a tagállamnak az illetékes hatóságai irányában, ahol a szervezet a tevékenységét gyakorolja. A tulajdonosi jogokat védelemben kell részesíteni.

(6) A megfelelőségértékelő szervezetek részt vesznek a vonatkozó szabványosítási tevékenységekben, valamint az alkalmazandó uniós jog alapján létrehozott, a bejelentett megfelelőségértékelő szervezeteket koordináló csoport tevékenységeiben, illetve gondoskodnak arról, hogy az értékelést végző személyzetük tájékoztatást kapjon ezekről, továbbá általános útmutatóként alkalmazzák az említett csoport munkája eredményeként létrejött adminisztratív döntéseket és dokumentumokat.

(7) A pálya menti és/vagy a fedélzeti ellenőrző-irányító és jelző alrendszerek tekintetében bejelentett megfelelőségértékelő szervezetek részt vesznek az (EU) 2016/796 rendelet 29. cikkében említett ERTMS-munkacsoport tevékenységeiben, illetve gondoskodnak arról, hogy az értékelést végző személyzetük tájékoztatást kapjon ezekről. A szervezetek követik a munkacsoport tevékenysége nyomán kidolgozott iránymutatásokat. Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezetek az iránymutatások tartalmát nem tartják megfelelőnek vagy alkalmazhatónak, a folyamatos fejlesztés érdekében észrevételeiket az ERTMS-sel foglalkozó csoport elé terjesztik megvitatás céljából.

31. cikk

A megfelelőségértékelő szervezetek pártatlansága

(1) A megfelelőségértékelő szervezet olyan harmadik fél, amely független az általa értékelt szervezettől vagy az általa vizsgált termék gyártójától.

Ilyen szervezetnek tekinthető az a szervezet is, amely az általa értékelt termék tervezésében, gyártásában, rendelkezésre bocsátásában, összeszerelésében, használatában vagy karbantartásában részt vevő gazdasági szerveződéshez vagy vállalkozásokat képviselő szakmai szövetséghez tartozik, feltéve, hogy bizonyítottan független és összeférhetetlensége nem áll fenn.

▼B

(2) Biztosítani kell a megfelelőségértékelő szervezet, valamint annak felső szintű vezetése és az értékelést végző személyzet pártatlanságát.

(3) A megfelelőségértékelő szervezet, ennek felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző munkatársa nem lehet annak a terméknek a tervezője, gyártója, szállítója, beszerelője, vásárlója, tulajdonosa, felhasználója vagy karbantartója, amelyet értékelnek, valamint nem lehet az említett felek meghatalmazott képviselője sem. Ez nem zárja ki az olyan értékelt termékek felhasználását, amelyek a megfelelőségértékelő szervezet működéséhez szükségesek, illetve a termékek személyes célra történő használatát.

(4) A megfelelőségértékelő szervezet, ennek felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelést végző munkatársa nem vehet részt közvetlenül e termékek tervezésében, gyártásában vagy kivitelezésében, forgalmazásában, beszerelésében, használatában vagy karbantartásában, és nem képviselheti az ilyen tevékenységben részt vevő feleket sem. Nem vehet részt olyan tevékenységben, amely veszélyeztetné a bejelentett megfelelőségértékelési tevékenységeikkel kapcsolatos döntéshozói függetlenségét vagy feddhetetlenségét. Ez a tilalom különösen érvényes a szaktanácsadási szolgáltatásokra.

(5) A megfelelőségértékelő szervezetek biztosítják, hogy leányvállalataik és alvállalkozóik tevékenysége ne befolyásolja megfelelőségértékelési tevékenységeik bizalmas jellegét, objektivitását és pártatlanságát.

(6) A megfelelőségértékelő szervezetek és személyzetük a megfelelőségértékelési tevékenységeket az adott területtel kapcsolatos legmagasabb szintű szakmai feddhetetlenséggel és a szükséges műszaki szaktudással végzik, és függetlenek minden olyan, különösen az ilyen tevékenységek eredményeiben érdekelt személyektől vagy személyek csoportjaitól eredő – főként pénzügyi – nyomásgyakorlástól és ösztönzéstől, amely befolyásolhatná döntésüket vagy megfelelőségértékelési tevékenységeik eredményeit.

32. cikk

A megfelelőségértékelő szervezetek személyzete

(1) A megfelelőségértékelési tevékenységek elvégzéséért felelős személyzetnek a következő készségekkel kell rendelkeznie:

a) alapos műszaki és szakmai képzettség, amely kiterjed az összes olyan megfelelőségértékelési tevékenységre, amelynek végrehajtására a megfelelőségértékelési szervezetet bejelentették;

b) megfelelő ismeretek az általuk végzett értékelések követelményeiről, és megfelelő hatáskör az ilyen értékelések elvégzésére;

c) az alapvető követelmények, az alkalmazandó harmonizált szabványok, valamint az uniós jog alkalmazandó rendelkezéseinek megfelelő ismerete és megértése;

d) az értékelés elvégzését igazoló tanúsítványok, nyilvántartások és jelentések elkészítésének képessége.

(2) A megfelelőségértékelő szervezet felső szintű vezetésének és az értékelést végző személyzetének javadalmazása nem függhet az elvégzett értékelések számától vagy azok eredményétől.

▼B

33. cikk

A megfelelőség vélelme a megfelelőségértékelő szervezet esetében

Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet igazolja, hogy megfelel az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* hivatkozással közzétett vonatkozó harmonizált szabványokban vagy azok részeiben rögzített kritériumoknak, akkor vélelmezni kell, hogy az megfelel a 30–32. cikkben meghatározott követelményeknek, amennyiben az alkalmazandó harmonizált szabványok kiterjednek az említett követelményekre.

34. cikk

A bejelentett szervezetek leányvállalatai és alvállalkozásai

(1) Amennyiben a bejelentett szervezet bizonyos megfelelőségértékeléssel kapcsolatos feladatokat alvállalkozásba ad, vagy leányvállalatot bíz meg velük, biztosítania kell, hogy az alvállalkozó vagy a leányvállalat megfeleljen a 30–32. cikkben meghatározott követelményeknek, továbbá ennek megfelelően tájékoztatnia kell erről a bejelentő hatóságot.

(2) A bejelentett szervezetek teljes felelősséggel tartoznak az alvállalkozók vagy leányvállalatok által elvégzett feladatokért, függetlenül attól, hogy azok hol telepedtek le.

(3) A bejelentett szervezetek tevékenységeit csak az ügyfél beleegyezésével lehet alvállalkozásba adni vagy leányvállalattal elvégeztetni.

(4) A bejelentett szervezetek a bejelentő hatóság számára elérhetővé teszik az alvállalkozó vagy a leányvállalat szakmai képesítésére és az általuk a vonatkozó ÁME szerint elvégzett munkával kapcsolatos dokumentumokat.

35. cikk

Akkreditált belső szervezetek

(1) A kérelmező akkreditált belső szervezetet is megbízhat a 768/2008/EK határozat II. mellékletében meghatározott A1., A2., C1. vagy C2. modulban és a 2010/713/EU határozat I. mellékletében meghatározott CA1. és CA2. modulban rögzített eljárások végrehajtása céljából végzett megfelelőségértékelési tevékenységekkel. Az említett szervezet különálló, független részét képezi a kérelmezőnek, és nem vehet részt az általa értékelt termék tervezésében, gyártásában, szállításában, üzembe helyezésében, használatában vagy karbantartásában.

(2) Az akkreditált belső szervezetnek a következő követelményeknek kell megfelelnie:

a) a 765/2008/EK rendeletnek megfelelően akkreditálták;

b) a szervezetnek és a szervezet munkatársainak szervezetileg azonosíthatóknak kell lenniük, és olyan jelentéstételi módszerekkel kell rendelkezniük azon vállalaton belül, amelynek részét képezik, amelyek biztosítják pártatlanságukat, és ezt bizonyítaniuk kell az illetékes nemzeti akkreditáló testület felé;

c) sem a szervezet, sem a szervezet dolgozói nem felelnek az általuk értékelt termékek tervezéséért, gyártásáért, szállításáért, üzembe helyezéséért, üzemeltetéséért vagy karbantartásáért, és nem vehetnek részt semmilyen olyan tevékenységben, amely veszélyeztetné az értékelési tevékenységeikkel kapcsolatos döntéshozói függetlenségüket és feddhetetlenségüket;

▼B

d) a szervezet kizárólag annak a vállalatnak nyújthatja szolgáltatásait, amelynek részét képezi.

(3) Az akkreditált belső szervezeteket nem lehet bejelenteni a tagállamoknak vagy a Bizottságnak, azonban a vállalatnak, amelynek részét képezik, vagy a nemzeti akkreditáló testületnek – a bejelentő hatóság kérésére – tájékoztatást kell adnia akkreditálásukról a bejelentő hatóságnak.

36. cikk

Bejelentés iránti kérelem

(1) A megfelelőségértékelő szervezet bejelentés iránti kérelmet nyújt be a székhelye szerinti tagállam bejelentő hatóságához.

(2) A kérelemhez mellékelni kell a megfelelőségértékelési tevékenység, a megfelelőségértékelési modul vagy modulok, valamint azon termék vagy termékek leírását, amelyek tekintetében a szervezet szakmailag alkalmasnak tekinti magát, továbbá – amennyiben van ilyen – a nemzeti akkreditáló testület által kiállított akkreditálási tanúsítványt, amely tanúsítja, hogy a megfelelőségértékelő szervezet teljesíti a 30–32. cikkben rögzített követelményeket.

(3) Amennyiben az érintett megfelelőségértékelő szervezet nem tud akkreditálási tanúsítványt benyújtani, a bejelentő hatósághoz be kell nyújtania a 30–32. cikkben rögzített követelményeknek való megfelelése ellenőrzéséhez, elismeréséhez és rendszeres felügyeletéhez szükséges igazoló okmányok összességét.

37. cikk

Bejelentési eljárás

(1) A bejelentő hatóságok csak olyan megfelelőségértékelő szervezeteket jelenthetnek be, amelyek megfelelnek a 30–32. cikkben rögzített követelményeknek.

(2) A bejelentő hatóságok a Bizottságnak és a többi tagállamnak a Bizottság által kifejlesztett és kezelt elektronikus bejelentési eszközzel jelentik be az (1) bekezdésben említett szervezeteket.

(3) A bejelentésnek tartalmaznia kell a megfelelőségértékelési tevékenységek összes részletét, a megfelelőségértékelési modulra vagy modulokra és az érintett termékre vagy termékekre vonatkozó részletes információkat, valamint a megfelelő akkreditálási tanúsítványt vagy a szakmai alkalmasság (4) bekezdésben foglaltak szerinti egyéb igazolását.

(4) Amennyiben a bejelentés nem a 36. cikk (2) bekezdésében említett akkreditálási tanúsítványon alapul, a bejelentő hatóság benyújtja a Bizottságnak és a többi tagállamnak a megfelelőségértékelő szervezet alkalmasságát igazoló dokumentumokat, valamint gondoskodik azokról a megfelelő intézkedésekről, amelyek biztosítják a szervezet rendszeres felügyeletét és azt, hogy az továbbra is teljesíteni fogja a 30–32. cikkben megállapított követelményeket.

(5) Az érintett szervezet csak akkor láthatja el egy bejelentett szervezet tevékenységeit, ha sem a Bizottság, sem a többi tagállam – akkreditálási tanúsítvány használata esetén a bejelentést követő két héten belül, akkreditálás hiányában a bejelentést követő két hónapon belül – nem emelt kifogást.

(6) A Bizottságot és a többi tagállamot értesíteni kell a bejelentés bármely későbbi releváns változásáról.

▼B

38. cikk

Azonosító számok és a bejelentett szervezetek jegyzéke

(1) A Bizottság a bejelentett szervezetet azonosító számmal látja el.

A Bizottság egy bejelentett szervezet részére egyetlen azonosító számot ad ki, még akkor is, ha a szervezetet több uniós jogi aktus szerint is bejelentik.

(2) A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az ezen irányelv szerint bejelentett szervezetek jegyzékét, beleértve a hozzájuk rendelt azonosító számokat és azokat a tevékenységeket is, amelyekre bejelentették őket.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy a jegyzék mindenkor naprakész legyen.

39. cikk

A bejelentés változásai

(1) Amennyiben a bejelentő hatóság megállapítása vagy értesülése szerint egy bejelentett szervezet már nem teljesíti a 30–32. cikkben meghatározott követelményeket, vagy elmulasztja teljesíteni kötelezettségeit, akkor a bejelentő hatóság korlátozhatja, felfüggesztheti, illetve visszavonhatja a bejelentést attól függően, hogy a bejelentett szervezet mennyire súlyos mértékben mulasztotta el teljesíteni az említett követelményeket vagy kötelezettségeket. Erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

(2) A bejelentés korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása, illetve a bejelentett szervezet tevékenységének megszűnése esetén a bejelentő tagállam megteszi a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy egy másik bejelentett szervezet feldolgozza az említett szervezet dokumentációját, vagy pedig hogy az megőrzésre kerüljön annak céljából, hogy az illetékes bejelentő vagy piacfelügyeleti hatóságok kérésre hozzáférhessenek ahhoz.

40. cikk

A bejelentett szervezetek szakmai alkalmasságának vitatása

(1) A Bizottság kivizsgál minden olyan esetet, amikor részéről kétség merül fel, vagy mások kétségüket közlik vele a bejelentett szervezet alkalmasságával vagy azzal kapcsolatban, hogy a bejelentett szervezet folyamatosan eleget tesz-e a rá vonatkozó követelményeknek és teljesíti-e kötelezettségeit.

(2) A bejelentő tagállam kérésre a Bizottság rendelkezésére bocsátja az érintett szervezet bejelentésének vagy szakmai alkalmassága fenntartásának alapjául szolgáló összes információt.

(3) A Bizottság biztosítja a vizsgálatai során kapott különleges adatok bizalmas kezelését.

(4) Amennyiben a Bizottság meggyőződik róla, hogy a bejelentett szervezet nem, illetve már nem tesz eleget a rá vonatkozó bejelentés követelményeinek, tájékoztatja erről a bejelentő tagállamot, és felkéri azt a szükséges korrekciós intézkedések megtételére, szükség esetén akár a bejelentés visszavonására is.

▼B

41. cikk

A bejelentett szervezetek működési kötelezettségei

(1) A bejelentett szervezet a vonatkozó ÁME-ban előírt megfelelőségértékelési eljárások szerint végzi el a megfelelőségértékelést.

(2) A megfelelőségértékelést az arányosság elvével összhangban, a gazdasági szereplőkre háruló szükségtelen terhek elkerülésével kell elvégezni. A bejelentett szervezetek a vállalkozás méretét, azt az ágazatot, amelyben tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az adott gyártástechnológia összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömegtermelési vagy sorozat jellegét megfelelően figyelembe véve végzik tevékenységüket.

Mindemellett azonban azzal a céllal kell működniük, hogy értékeljék a termék ezen irányelvnek való megfelelését.

(3) Amennyiben a bejelentett szervezet megállapítja, hogy a gyártó nem teljesítette a vonatkozó ÁME-ben, a megfelelő harmonizált szabványokban vagy a műszaki előírásokban megállapított követelményeket, akkor felszólítja a gyártót a megfelelő korrekciós intézkedések megtételére, és nem állít ki megfelelőségi tanúsítványt.

(4) Amennyiben a tanúsítvány kiállítása után a megfelelőség figyelemmel kísérése során a bejelentett szervezet megállapítja, hogy egy termék már nem felel meg a vonatkozó ÁME-nek, a megfelelő harmonizált szabványoknak vagy a műszaki előírásoknak, akkor felszólítja a gyártót a megfelelő korrekciós intézkedések megtételére, és szükség esetén felfüggeszti vagy visszavonja a tanúsítványt.

(5) Amennyiben nem kerül sor korrekciós intézkedésekre, vagy azok nem érik el a kívánt hatást, a bejelentett szervezet adott esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja a tanúsítványt.

42. cikk

A bejelentett szervezetek tájékoztatási kötelezettsége

(1) A bejelentett szervezetek tájékoztatják a bejelentő hatóságot a következőkről:

a) a tanúsítványok elutasítása, korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása;

b) a bejelentés hatályát és feltételeit érintő körülmények;

c) a piacfelügyeleti hatóságoktól kapott, a megfelelőségértékelési tevékenységekre vonatkozó tájékoztatási felkérések;

d) kérésre a bejelentésük hatálya alá tartozó megfelelőségértékelési tevékenységek, valamint minden más elvégzett tevékenység, a határokon átnyúló tevékenységeket és az alvállalkozásba adást is beleértve.

A tanúsítványok a) pont szerinti elutasításáról, korlátozásáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról az illetékes nemzeti biztonsági hatóságokat is tájékoztatni kell.

(2) A bejelentett szervezetek megfelelően tájékoztatják az ezen irányelv szerint bejelentett, hasonló megfelelőségértékelési tevékenységeket végző és ugyanazokkal a termékekkel foglakozó más szervezeteket a negatív és – kérésre – a pozitív megfelelőségértékelési eredményekről.

▼B

(3) A bejelentett szervezetek eljuttatják az Ügynökséghez az alrendszerek EK-hitelesítési tanúsítványait, a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek EK-megfelelőségi tanúsítványait és a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek EK-alkalmazhatósági tanúsítványait.

43. cikk

Tapasztalatcsere

A Bizottság gondoskodik a tagállamok bejelentéssel kapcsolatos szakpolitikai intézkedésekért felelős nemzeti hatóságai közötti tapasztalatcsere megszervezéséről.

44. cikk

A bejelentett szervezetek koordinálása

A Bizottság a bejelentett szervezetek ágazati csoportjának létrehozása útján gondoskodik az ezen irányelv szerint bejelentett szervezetek közötti megfelelő koordinációról és együttműködésről. Az Ügynökség az (EU) 2016/796 rendelet 24. cikkével összhangban támogatja a bejelentett szervezetek tevékenységeit.

A tagállamok biztosítják, hogy az általuk bejelentett szervezetek közvetlenül vagy kijelölt képviselőkön keresztül részt vegyenek e csoport munkájában.

45. cikk

Kijelölt szervezetek

(1) A megfelelőségértékelő szervezetekre vonatkozó, a 30–34. cikkben foglalt követelményeket a 15. cikk (8) bekezdése alapján kijelölt szervezetekre is alkalmazni kell, a következők kivételével:

a) a személyzettől a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében megkövetelt készség, amennyiben a kijelölt szervezetnek a nemzeti jogot kell megfelelően ismernie és megértenie;

b) a 34. cikk (4) bekezdése alapján a bejelentő hatóság számára elérhetővé teendő dokumentumok, amennyiben a kijelölt szervezet dokumentumainak magukban kell foglalniuk a leányvállalat vagy az alvállalkozó által a vonatkozó nemzeti szabályok értelmében elvégzett munkával kapcsolatos dokumentumokat is.

(2) A 41. cikkben meghatározott működési kötelezettségeket a 15. cikk (8) bekezdése alapján kijelölt szervezetekre is alkalmazni kell, azzal, hogy az említett kötelezettségek az ÁME-k helyett nemzeti szabályokra vonatkoznak.

(3) A 42. cikk (1) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség a kijelölt szervezetekre is alkalmazandó, amelyeknek ennek megfelelően tájékoztatniuk kell a tagállamokat.

▼B

VII. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁSOK

46. cikk

Járműszámozási rendszer

(1) Amikor a járművet a 22. cikkel összhangban nyilvántartásba veszik, a nyilvántartásba vétel helye szerinti tagállam illetékes hatósága európai járműszámot (a továbbiakban: EJSZ) rendel hozzá. Minden járművön fel kell tüntetni a hozzárendelt EJSZ-t.

(2) Az EJSZ-szel kapcsolatos részleteket a 47. cikk (2) bekezdésében említett intézkedésekben, a vonatkozó ÁME-nek megfelelően kell meghatározni.

(3) Minden járműhöz csak egyszer rendelnek EJSZ-t, ha a 47. cikk (2) bekezdésében említett, a vonatkozó ÁME-vel összhangban hozott intézkedések másképp nem rendelkeznek.

(4) A (1) bekezdésben foglaltaktól eltérve, az olyan járművek esetében, amelyeket az Unió fő vasúthálózatának nyomtávjától eltérő nyomtávot alkalmazó harmadik országokból vagy harmadik országokba működtetnek, vagy terveznek működtetni, a tagállamok elfogadhatják azokat a járműveket, amelyeket valamely eltérő kódrendszer szerint egyértelműen azonosítottak.

47. cikk

Járműnyilvántartások

(1) Az (5) bekezdésben említett európai járműnyilvántartás működésének kezdetéig minden tagállam nemzeti járműnyilvántartást vezet. Ez a nyilvántartás:

a) megfelel a (2) bekezdésben említett közös előírásoknak;

b) naprakész, amelyről egy, a vasúti társaságoktól független szervezet gondoskodik;

c) hozzáférhető legyen az (EU) 2016/798 irányelv 16. és 22. cikkében kijelölt nemzeti biztonsági hatóságok és vizsgáló szervezetek számára; ugyancsak hozzáférhetővé kell tenni – arra vonatkozó jogos kérelem esetén – a 2012/34/EU irányelv 55. cikkében említett szabályozó testületek, az Ügynökség, a vasúti társaságok és a pályahálózat-működtetők, valamint a járműveket nyilvántartásba vevő vagy a nyilvántartásban meghatározott személyek vagy szervezetek részére.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján a nemzeti járműnyilvántartásokra vonatkozó közös előírásokat fogad el a tartalom, az adatformátum, a funkcionális és műszaki felépítés, az üzemmód – beleértve az adatcserére vonatkozó rendszert –, valamint az adatbevitelre és a nyilvántartásba való betekintésre vonatkozó szabályok vonatkozásában.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A nemzeti járműnyilvántartásnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) az EJSZ;

b) hivatkozások az EK-hitelesítési nyilatkozatra és a kibocsátó szervezetre;

▼B

c) hivatkozások az engedélyezett járműtípusoknak a 48. cikkben említett európai nyilvántartására;

d) a jármű tulajdonosának és üzemben tartójának megnevezése;

e) a jármű használatára vonatkozó korlátozások;

f) hivatkozások a karbantartással megbízott szervezetre.

(4) Ameddig a tagállamok nemzeti járműnyilvántartásai nincsenek összekapcsolva a (2) bekezdésben említett előírásoknak megfelelően, a tagállamoknak – átvezetve a valamely másik tagállam által a saját nyilvántartásában végzett módosításokat – az érintett adatok vonatkozásában naprakésszé kell tenniük a saját nyilvántartásukat.

(5) A tagállamokat és az érdekelt feleket sújtó adminisztratív terhek és indokolatlan költségek csökkentése céljából, valamint figyelembe véve a költség-haszon elemzés eredményeit, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján 2018. június 16-ig meghatározza a műszaki és funkcionális előírásokat az európai járműnyilvántartás vonatkozásában, amely magába foglalná a nemzeti járműnyilvántartásokat abból a célból, hogy a járművek nyilvántartásba vételéhez és az adatok kezeléséhez harmonizált felhasználói felület álljon minden felhasználó rendelkezésére. Az (1) bekezdés b) és c) pontja, valamint a (3) bekezdés alkalmazandó. Az európai járműnyilvántartásra vonatkozó előírás – végrehajtási jogi aktusok formájában – meghatározza a tartalmat, az adatformátumot, a funkcionális és műszaki felépítést, az üzemmódot – beleértve az adatcserére vonatkozó rendszert –, az adatbevitelre és a nyilvántartásba való betekintésre vonatkozó szabályokat, valamint az áttérés lépéseit.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében és az Ügynökség ajánlása alapján kell elfogadni.

Az európai járműnyilvántartást az Ügynökség és a tagállamok által korábban kifejlesztett informatikai alkalmazások és nyilvántartások – például a nemzeti járműnyilvántartásokkal összekapcsolt európai központosított virtuális járműnyilvántartás – figyelembevételével kell kidolgozni. Az európai járműnyilvántartás 2021. június 16-ig kezdi meg működését.

(6) Az üzembentartónak haladéktalanul be kell jelentenie a jármű nyilvántartásba vétele helye szerinti tagállamnak a járműnyilvántartásokba felvett adatok bármilyen módosulását, a jármű megsemmisülését vagy az arra vonatkozó döntését, hogy a járművet már nem kívánja nyilvántartásba vetetni.

(7) Az először egy harmadik országban engedélyezett és később egy tagállamban használt járművek esetében az adott tagállam biztosítja, hogy a jármű adatai – beleértve legalább a jármű üzembentartójával, a jármű karbantartásáért felelős szervezettel és a jármű használatára vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatos adatokat – lehívhatók legyenek valamely járműnyilvántartásból vagy valamilyen egyéb módon, könnyen olvasható formátumban és késedelem nélkül, a járműnyilvántartásokban tárolt hasonló adatokra alkalmazandó megkülönböztetésmentességi elvekkel összhangban elérhetők legyenek.

48. cikk

Engedélyezett járműtípusok európai nyilvántartása

(1) Az Ügynökség a járműtípusoknak a 24. cikk szerint kiállított forgalombahozatali engedélyeiről nyilvántartást hoz létre és tart fenn. Ez a nyilvántartás:

a) nyilvános és elektronikusan hozzáférhető;

▼B

b) megfelel a (2) bekezdésben említett közös előírásoknak;

c) össze legyen kapcsolva a releváns járműnyilvántartásokkal.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az engedélyezett járműtípusok nyilvántartására vonatkozó közös előírásokat fogad el a tartalom, az adatformátum, a funkcionális és műszaki felépítés, az üzemmód, valamint az adatbevitelre és a nyilvántartásba való betekintésre vonatkozó szabályok vonatkozásában. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza minden egyes járműtípus tekintetében:

a) a járműtípus műszaki jellemzői, ezen belül a fogyatékossággal élő, illetve a mozgáskorlátozott személyek számára biztosított akadálymentességre vonatkozó jellemzők, az adott ÁME-ben meghatározottak szerint;

b) a gyártó neve;

c) az engedélyeknek a járműtípus alkalmazási területére vonatkozó adatai, beleértve a korlátozásokat és a visszavonásokat is.

49. cikk

Infrastruktúra-nyilvántartás

(1) Minden tagállam gondoskodik egy olyan infrastruktúra-nyilvántartás közzétételéről, amelyben részletezi az egyes alrendszerek vagy alrendszerrészek – a vonatkozó ÁME-ben meghatározott – hálózati paramétereinek értékeit.

(2) A jármű és az érintett hálózat műszaki összeegyeztethetőségének ellenőrzése az infrastruktúra-nyilvántartásban rögzített paraméterértékek és a forgalombahozatali járműengedélyekben szereplő paraméterértékek együttes vizsgálata alapján történik.

(3) Az infrastruktúra-nyilvántartásban szerepelhetnek a helyhez kötött berendezések használatára vonatkozó feltételek vagy egyéb korlátozások.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az infrastruktúra-nyilvántartás az (5) bekezdésnek megfelelően naprakész legyen.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az infrastruktúra-nyilvántartásra vonatkozó közös előírásokat fogad el a tartalom, az adatformátum, a funkcionális és műszaki felépítés, az üzemmód, valamint az adatbevitelre és a nyilvántartásba való betekintésre vonatkozó szabályok vonatkozásában. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 51. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VIII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

50. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

▼B

(2) A Bizottságnak az 5. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2016. június 15-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letelte előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Különösen fontos, hogy a Bizottság a szokásos gyakorlatát kövesse és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt megfelelő konzultációkat folytasson szakértőkkel, így többek között tagállami szakértőkkel is.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 5. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

51. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 96/48/EK tanácsi irányelv ([1]) 21. cikke értelmében létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

([1]) A Tanács 96/48/EK irányelve (1996. július 23.) a nagy sebességű transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról (HL L 235., 1996.9.17., 6. o.).

▼B

52. cikk

Indokolás

Az ezen irányelv alapján a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemek megfelelőségi vagy használatra való alkalmassági értékelésére, illetve az uniós vasúti rendszert alkotó alrendszerek ellenőrzésére vonatkozó, vagy a 7., 12. és 17. cikk értelmében hozott valamennyi határozatnak tartalmaznia kell az alapjául szolgáló részletes indokokat. A határozatról az érintett felet a lehető leghamarabb értesíteni kell, egyben tájékoztatni kell az érintett tagállam hatályos jogszabályai szerinti jogorvoslati lehetőségekről és a jogorvoslat gyakorlására rendelkezésre álló határidőről.

53. cikk

Jelentés és tájékoztatás

(1) A Bizottság 2018. június 16-ig jelentést tesz az Ügynökség ezen irányelv szerinti megnövelt szerepének előkészítése tekintetében elért eredményekről. Ezen túlmenően a Bizottság háromévente és először az 54. cikk szerinti átmeneti időszak végét követő három év elteltével jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az uniós vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságának megvalósítása terén elért eredményekről és az Ügynökség e tekintetben betöltött szerepéről. E jelentésnek a VII. fejezet szerinti nyilvántartások megvalósításának és használatának értékelését, a 7. cikkben foglalt esetek elemzését és az V. fejezet alkalmazásának értékelését is tartalmaznia kell, különös figyelmet fordítva az Ügynökség és a nemzeti biztonsági hatóságok között kötött együttműködési megállapodások működésére. Az átmeneti időszak lejárta utáni első jelentés elkészítése céljából a Bizottság széles körű konzultációt folytat az érdekelt felekkel, és az elért eredmények értékelésére szolgáló programot dolgoz ki. Amennyiben a fenti elemzés fényében indokolt, a Bizottság jogalkotási intézkedéseket javasol, többek között az Ügynökség által a kölcsönös átjárhatóság javítása tekintetében betöltendő jövőbeli szerepet illetően is.

(2) Az Ügynökség kidolgoz és rendszeres időközönként naprakésszé tesz egy olyan eszközt, amely a tagállamok, az Európai Parlament vagy a Bizottság kérésére áttekintést tud nyújtani az uniós vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságának szintjéről. Ezen eszköznek a VII. fejezetben foglalt nyilvántartásokban található információt kell használnia.

54. cikk

Átmeneti rendszer a járművek használatára

(1) Az e cikk (4) bekezdését nem érintve, a 2016. június 15. és 2019. június 16. között engedélyezendő járművekre a 2008/57/EK irányelv V. fejezetében meghatározott rendelkezések vonatkoznak.

(2) A járműveknek az (1) bekezdés szerint kibocsátott üzembehelyezési engedélyei, valamint minden egyéb olyan engedély, amelyet 2016. június 15. előtt adtak meg – a nemzetközi megállapodások, és ezen belül is különösen a RIC (Regolamento Internazionale Carrozze) és a RIV (Regolamento Internazionale Veicoli) alapján megadott engedélyeket is ideértve – továbbra is érvényben maradnak a kibocsátásuk feltételeinek megfelelően.

▼B

(3) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti üzembehelyezési engedéllyel rendelkező járművek számára új forgalombahozatali járműengedélyt kell kiállítani annak céljából, hogy üzemelhessenek egy vagy több olyan hálózaton, amelyre még nem vonatkozik az engedélyük. Az említett további hálózatokon történő forgalomba hozatalra a 21. cikk vonatkozik.

▼M1

(4) Az Ügynökség legkésőbb 2019. június 16-tól ellátja a 21. és 24. cikk szerinti engedélyezési feladatokat és a 19. cikkben említett feladatokat az olyan tagállamokban lévő alkalmazási területeket illetően, amelyek nem értesítették az Ügynökséget és a Bizottságot az 57. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. A 21. és 24. cikktől eltérve, az olyan tagállamok nemzeti biztonsági hatóságai, amelyek az 57. cikk (2) bekezdése értelmében értesítették az Ügynökséget és a Bizottságot, 2020. június 16-ig továbbra is állíthatnak ki engedélyeket a 2008/57/EK irányelvnek megfelelően. A 21. és 24. cikktől eltérve, az olyan tagállamok nemzeti biztonsági hatóságai, amelyek az 57. cikk (2a) bekezdése értelmében értesítették az Ügynökséget és a Bizottságot, 2020. október 31-ig továbbra is állíthatnak ki engedélyeket a 2008/57/EK irányelvnek megfelelően.

▼B

55. cikk

Egyéb átmeneti rendelkezések

(1) A 2008/57/EK irányelv IV., V., VII. és IX. melléklete az ezen irányelv 7. cikkének (5) bekezdésében, 9. cikkének (4) bekezdésében, 14. cikkének (10) bekezdésében, 15. cikkének (9) bekezdésében említett, kapcsolódó végrehajtási jogi aktusok alkalmazásának kezdőnapjáig marad alkalmazandó.

(2) A 2008/57/EK irányelv továbbra is alkalmazandó az ERTMS-hez kapcsolódó olyan pálya menti projektek tekintetében, amelyek üzembe helyezésére 2016. június 15. és 2019. június 16. között kerül sor.

(3) Az Ügynökség általi, a 19. cikkben említett előzetes engedélyezésre vonatkozó kötelezettség nem vonatkozik azokra a projektekre, amelyek esetében a pályáztatási vagy szerződéskötési szakasz már 2019. június 16-t megelőzően lezárult.

(4) 2031. június 16-ig az Ügynökség általi, a 19. cikkben említett előzetes engedélyezésre vonatkozó kötelezettség nem vonatkozik a 2016. június 15-t megelőzően aláírt szerződésekben foglalt opciókra, még abban az esetben sem, ha azokkal 2016. június 15-t követően élnek.

(5) Az ERTMS-hez kapcsolódó olyan pálya menti berendezések üzembe helyezésének engedélyezését megelőzően, amelyek nem képezték az Ügynökség általi, a 19. cikkben említett előzetes engedélyezés tárgyát, a nemzeti biztonsági hatóságoknak együtt kell működniük az Ügynökséggel annak céljából, hogy az (EU) 2016/796 rendelet 30. cikke (3) bekezdésének és 31. cikke (2) bekezdésének megfelelően biztosított legyen a műszaki megoldások teljes körű kölcsönös átjárhatósága.

56. cikk

Az Ügynökség ajánlásai és véleményei

Az Ügynökség ezen irányelv alkalmazása céljából az (EU) 2016/796 rendelet 19. cikkével összhangban ajánlásokat ad és véleményeket fogalmaz meg. Ezen ajánlásokat és véleményeket megfelelően figyelembe kell venni az ezen irányelv szerinti végrehajtási jogi aktusok kidolgozása során.

▼B

57. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1. és 2. cikknek, a 7. cikk (1)–(4) és (6) bekezdésének, a 8. cikknek, a 9. cikk (1) bekezdésének, a 10. cikk (5) bekezdésének, a 11. cikk (1), (3) és (4) bekezdésének, a 12., 13. és 14. cikknek, a 15. cikk (1)–(8) bekezdésének, a 16. cikknek, a 18. cikknek, a 19. cikk (3) bekezdésének, a 21–39. cikknek, a 40. cikk (2) bekezdésének, a 41., 42., 44., 45. és 46. cikknek, a 47. cikk (1), (3), (4) és (7) bekezdésének, a 49. cikk (1)–(4) bekezdésének, az 54. cikknek, valamint az I., II., III. és IV. mellékletnek 2019. június 16-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegéről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok egy évvel meghosszabbíthatják az (1) bekezdésben említett, átültetésre vonatkozó határidőt. Ennek értelmében azon tagállamok, amelyek az (1) bekezdésben említett átültetésre vonatkozó határidőn belül nem léptetik hatályba a szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, erről 2018. december 16-ig értesítik az Ügynökséget és a Bizottságot, és megindokolják a meghosszabbítást.

▼M1

(2a) Azok a tagállamok, amelyek a (2) bekezdéssel összhangban meghosszabbították az átültetésre vonatkozó határidőt, 2020. október 31-ig tovább hosszabbíthatják azt. Átültető intézkedéseik ettől az időponttól lesznek alkalmazandók. Az említett tagállamok erről 2020. május 29-ig értesítik az Ügynökséget és a Bizottságot.

▼B

(3) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásait az ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a nyilatkozat megfogalmazásának módját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(5) Az ezen irányelv 13. cikkének, 14. cikke (1)–(8), valamit (11) és (12) bekezdésének, 15. cikke (1)–(9) bekezdésének, 16. cikke (1) bekezdésének, 19–26. cikkének, 45., 46. és 47. cikkének, 49. cikke (1)–(4) bekezdésének és 54. cikkének nemzeti jogba történő átültetésére és végrehajtására vonatkozó kötelezettségek nem vonatkoznak Ciprusra és Máltára mindaddig, amíg területükön nem hoznak létre vasúti hálózatot.

Amikor azonban egy közjogi vagy magánjogi jogalany vasútvonal építésére irányuló hivatalos kérelmet nyújt be a vasútvonal egy vagy több vasúti társaság általi üzemeltetésére való tekintettel, az érintett tagállamok a kérelem kézhezvételétől számított két éven belül intézkedéseket léptetnek hatályba az első albekezdésben említett cikkek végrehajtására.

▼B

58. cikk

Hatályon kívül helyezés

A V. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 2008/57/EK irányelv ►M1 2020. október 31-én ◄ hatályát veszti, az V. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba való átültetésének határidejére vonatkozó tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásoknak kell tekinteni, és a VI. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

59. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

60. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

Az uniós vasúti rendszer elemei

1. **Hálózat**

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában az uniós hálózat a következő elemeket foglalja magában:

a) a különleges építésű nagysebességű vonalak, amelyek általában 250 km/h vagy azt meghaladó sebességre vannak kialakítva,

b) a speciálisan nagysebességű forgalom céljára korszerűsített vonalak, amelyek 200 km/h körüli sebességre vannak kialakítva,

c) a speciálisan nagysebességű forgalom céljára korszerűsített vonalak, amelyek a domborzati viszonyok, tehermentesítési, illetve városrendezési korlátok miatt sajátos jellemzőkkel bírnak, és a sebességet mindenhol a helyi viszonyokhoz kell igazítani. E kategória magában foglalja azon nagysebességű és hagyományos hálózatok közötti összekapcsoló vonalakat, az állomásokat keresztező vonalakat, a terminálokhoz, raktárokhoz való hozzáférést biztosító vonalakat stb. is, amelyeken hagyományos sebességgel „nagysebességű” gördülőállományok közlekednek,

d) személyszállítási célú hagyományos vonalak,

e) vegyes szállításra szánt hagyományos vonalak (személyszállítás és árufuvarozás),

f) árufuvarozás céljára szolgáló, hagyományos vonalak,

g) személyszállítási csomópontok,

h) árufuvarozási csomópontok, beleértve a kombinált fuvarozási terminálokat,

i) a fent említett elemeket összekötő vonalak.

Ez a hálózat magában foglalja a forgalomirányítási, helymegállapítási és navigációs rendszereket, a hálózaton történő távolsági személyszállítási és árufuvarozási szolgáltatásokat támogató adatfeldolgozási és távközlési műszaki létesítményeket, amelyek feladata biztosítani a hálózat biztonságos és összehangolt üzemeltetését, valamint a hatékony forgalomirányítást.

2. **Járművek**

Ezen irányelv alkalmazásában az uniós járművek fogalma az Unió vasúthálózatának egészén vagy egy részén valószínűsíthetően közlekedő összes járművet magában foglalja; ide tartoznak:

— a mozdonyok és személyszállító járművek, köztük a dízel vagy villamos vontatójárművek, önjáró dízel vagy villamos személyvonatok és személyszállító kocsik;

— teherkocsik, ideértve a teljes vasúti hálózatra tervezett süllyesztett rakfelületű járműveket és a tehergépkocsik szállítására tervezett járműveket;

— speciális járművek, köztük vasúti munkagépek.

E járművek felsorolásába tartoznak azok a járművek is, amelyeket kifejezetten az 1. pontban leírt nagysebességű vonalak különböző típusain való működésre terveztek.

▼B

II. MELLÉKLET

ALRENDSZEREK

1. **Az alrendszerek felsorolása**

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában az uniós vasúti rendszert alkotó rendszert a következő alrendszerekre lehet bontani:

a) strukturális területek:

— infrastruktúra,

— energia,

— pálya menti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer,

— fedélzeti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer,

— gördülőállomány; vagy

b) funkcionális területek:

— forgalomüzemeltetés és -irányítás,

— karbantartás,

— telematikai alkalmazások személyszállítási és áruszállítási szolgáltatásokhoz.

2. **Az alrendszerek leírása**

A vonatkozó ÁME tervezetének kidolgozása során az Ügynökség javaslatot tesz a kölcsönös átjárhatósággal kapcsolatos rendszerelemek és szempontok listájára minden egyes alrendszer vagy alrendszerrész tekintetében. A kölcsönös átjárhatósághoz kapcsolódó szempontok és rendszerelemek kiválasztásának, illetve az ÁME-k alá történő besorolásuk sorrendje megválasztásának érintése nélkül az alrendszerek a következőket foglalják magukban:

2.1. *Infrastruktúra*

Pálya, váltók, vasúti átjárók, felépítmények (hidak, alagutak stb.), vasúti közlekedéssel összefüggő állomásrészek (köztük a bejáratok, peronok, megközelítési zónák, kiszolgálóhelyiségek, mosdók és a tájékoztató rendszerek, valamint a fogyatékossággal élő illetve a mozgáskorlátozott személyek számára készült akadálymentesítő elemek), biztonsági és védelmi berendezések.

▼C1

2.2. *Energia*

A villamosítási rendszer, a felsővezetékeket és a villamosenergia-fogyasztást mérő és a villamosenergia-fogyasztás ellenértékét megállapító rendszer pálya menti elemeit is beleértve.

▼B

2.3. *Pálya menti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer*

A biztonság garantálásához és a hálózaton közlekedésre jogosult szerelvények mozgásának ellenőrzéséhez és irányításához szükséges valamennyi pálya menti berendezés.

2.4. *Fedélzeti ellenőrző-irányító és jelző alrendszer*

A biztonság garantálásához és a hálózaton közlekedésre jogosult szerelvények mozgásának ellenőrzéséhez és irányításához szükséges valamennyi fedélzeti berendezés.

2.5. *Forgalomüzemeltetés és -irányítás*

A különböző strukturális alrendszerek összehangolt üzemeltetését biztosító eljárások és a kapcsolódó berendezések, a rendes és a korlátozott üzemmód esetére egyaránt, különösen a vonatösszeállítás, valamint a vonatvezetés, a forgalomtervezés és a forgalomirányítás terén.

A vasúti szolgáltatások bármely típusának végzéséhez szükséges szakképesítések.

▼B

2.6. *Telematikai alkalmazások*

Az I. melléklettel összhangban ez az alrendszer két elemből áll:

a) személyszállítási alkalmazások, egyebek mellett az utasok utazás előtti és utazás alatti tájékoztatására szolgáló rendszerek, jegyfoglalási és fizetési rendszerek, poggyászkezelés és a vonatok vagy más utazási formák közötti csatlakozások kezelése;

b) árufuvarozási alkalmazások, egyebek mellett információs rendszerek (fuvarok és szerelvények valós idejű ellenőrzése), kocsirendezési és elosztási rendszerek, foglalási, fizetési és számlázási rendszerek, más közlekedési formákkal való csatlakozások kezelése és elektronikus kísérőokmányok készítése.

▼C1

2.7. *Gördülőállomány*

Felépítményi szerkezetek, irányítási és vezérlési rendszer az összes vonatberendezéshez, áramszedők, vontató és energiaátalakító egységek, fedélzeti villamosenergiafogyasztást mérő és a villamosenergia-fogyasztás ellenértékét megállapító berendezés, fékmű, kapcsolókészülék és futómű (forgóváz, tengely stb.) és felfüggesztés, ajtók, ember/gép kapcsolódási pontok (vasúti járművezető, utazószemélyzet és utasok, köztük a fogyatékossággal élő illetve a mozgáskorlátozott személyek akadálymentesítő elemei), passzív vagy aktív biztonsági eszközök, az utasok és az utazószemélyzet egészségét biztosító eszközök.

▼B

2.8. *Karbantartás*

Az uniós vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságát biztosító és a szükséges teljesítményt garantáló kötelező javításokat és megelőző karbantartásokat biztosító eljárások, a kapcsolódó berendezések, karbantartási logisztikai központok és tartalékok.

▼B

III. MELLÉKLET

ALAPVETŐ KÖVETELMÉNYEK

1. **Általános követelmények**

1.1. *Biztonság*

1.1.1. A biztonság szempontjából kritikus összetevők és különösen a szerelvények mozgásában részt vevő összetevők tervezésének, kivitelezésének vagy összeszerelésének, üzemeltetésének és ellenőrzésének olyannak kell lennie, hogy a hálózatra vonatkozóan előírt céloknak megfelelően – beleértve egyes, korlátozott üzemmód által meghatározott helyzeteket is – garantálja a biztonságot.

1.1.2. A kerék/sín érintkezésre vonatkozó paramétereknek meg kell felelniük a szükséges futóstabilitási követelményeknek, amelyek biztosítják a legnagyobb engedélyezett sebesség melletti biztonságos közlekedést. A fékberendezésre vonatkozó paramétereknek garantálniuk kell, hogy egy megadott féktávolságon belül lehetséges legyen a legnagyobb engedélyezett sebességgel történő megállás.

1.1.3. A felhasznált összetevőknek használati időtartamuk alatt bírniuk kell a számukra meghatározott rendes vagy kivételes terheléseket. Az esetleges véletlen meghibásodások biztonsági utóhatásait a megfelelő eszközökkel a legkisebbre kell csökkenteni.

1.1.4. A helyhez kötött berendezések és a gördülőállomány tervezésekor és az igénybe vett anyagok kiválasztásakor arra kell törekedni, hogy tűz esetén a tűz és füst keletkezése, terjedése és hatása a lehető legnagyobb mértékig korlátozható legyen.

1.1.5. A felhasználók általi kezelésre szánt eszközöket úgy kell megtervezni, hogy azok abban az esetben se veszélyeztessék az eszköz biztonságos működését vagy a felhasználók egészségét és biztonságát, ha előre látható módon, ám a kiadott használati utasításnak nem megfelelően használják őket.

1.2. *Megbízhatóság és rendelkezésre állás*

A szerelvény mozgásában részt vevő helyhez kötött és mobil összetevők felügyeletét és karbantartását úgy kell megszervezni, elvégezni és mennyiségileg meghatározni, hogy üzemeltetésük a rendeltetés szerinti feltételek mellett folytatódhasson.

1.3. *Egészség*

1.3.1. Nem használhatók fel a vonatokon és a vasúti infrastruktúrában olyan anyagok, amelyek használati módjuknál fogva valószínűsíthetően veszélyeztethetik a hozzáférők egészségét.

1.3.2. Ezeket az anyagokat olyan módon kell kiválasztani, felhasználni és alkalmazni, amely korlátozza a káros és veszélyes gőzök és gázok kibocsátását, különösen tűz esetén.

1.4. *Környezetvédelem*

1.4.1. A vasúti rendszer létrehozásának és üzemeltetésének környezeti hatásait a rendszer tervezési szakaszában az uniós joggal összhangban kell felmérni és figyelembe venni.

1.4.2. A vonatokban és az infrastruktúra létesítményeiben használt anyagoknak meg kell akadályozniuk a környezetre káros és veszélyes gőzök és gázok kibocsátását, különösen tűz esetén.

1.4.3. A gördülőállományt és az energiaellátási rendszereket úgy kell tervezni és gyártani, hogy elektromágnesesség szempontjából összeegyeztethetők legyenek azokkal a létesítményekkel, berendezésekkel és köz-, illetve magánhálózatokkal, amelyekkel esetlegesen interferálnának.

1.4.4. A vasúti rendszer konstrukciója és működése nem okozhatja az általa keltett zaj meg nem engedett értékű kibocsátását:

— a 2012/34/EU irányelv 3. cikkének 3. pontjában meghatározott vasúti infrastruktúrákhoz közeli területeken, és

▼B

— a vezetőfülkében.

1.4.5. A vasúti rendszer üzemeltetése átlagos karbantartási állapot esetén nem okozhat megengedhetetlen mértékű talajrezgést a pálya közelében elhelyezkedő területeken.

1.5. *Műszaki összeegyeztethetőség*

Az infrastruktúra és a helyhez kötött berendezések műszaki jellemzőinek összhangban kell lenniük egymással és a vasúti rendszerben alkalmazott vonatok jellemzőivel. Ez a követelmény magában foglalja a jármű alrendszerének biztonságos integrálását az infrastruktúrába.

Amennyiben a hálózat bizonyos szakaszain nehezen valósítható meg a megfelelőség biztosítása, úgy lehetőség van átmeneti, a jövőbeli megfelelőséget garantáló megoldások bevezetésére.

1.6. *Akadálymentesítés*

1.6.1. Az „infrastruktúra” és a „gördülőállomány” alrendszereknek hozzáférhetőnek kell lenniük a fogyatékossággal élő és a csökkent mozgásképességű személyek számára, így biztosítva részükre a másokéval egyenlő mértékű hozzáférést előzetes vagy utólagos akadálymentesítéssel és egyéb megfelelő intézkedésekkel. Ezt a szempontot az alrendszerek mindenki számára hozzáférhető, releváns részeinek tervezésénél, kivitelezésénél, felújításánál, korszerűsítésénél, valamint karbantartásánál és üzemeltetésénél egyaránt érvényesíteni kell.

1.6.2. A „forgalomüzemeltetés” és a „telematikai alkalmazások személyszállítási szolgáltatásokhoz” alrendszereknek rendelkezniük kell azon szükséges funkciókkal, amelyek a fogyatékossággal élő és a csökkent mozgásképességű személyek számára előzetes vagy utólagos akadálymentesítéssel és egyéb megfelelő intézkedésekkel megkönnyítik a másokéval egyenlő mértékű hozzáférést.

2. **Az egyes alrendszerekre vonatkozó követelmények**

2.1. *Infrastruktúra*

2.1.1. Biztonság

Megfelelő lépéseket kell tenni a létesítményekhez való hozzáférés vagy a jogosulatlan behatolás megakadályozása érdekében.

Intézkedéseket kell tenni a személyi sérülés kockázatával járó veszélyek korlátozására, különösen a vonatok állomásokon való áthaladásánál.

A mindenki számára hozzáférhető infrastruktúrát a személyi biztonságot veszélyeztető tényezők korlátozása mellett kell megtervezni és létrehozni (stabilitás, tűzvédelem, átjárás, evakuálás, peronok stb.).

Megfelelő rendelkezéseket kell hozni a nagyon hosszú alagutak és völgyhidak sajátos biztonsági feltételeinek figyelembevétele érdekében.

2.1.2. Akadálymentesítés

Az infrastruktúra-alrendszer mindenki számára hozzáférhető részeinek az 1.6. ponttal összhangban hozzáférhetőknek kell lenniük a fogyatékossággal élő és a csökkent mozgásképességű személyek számára.

2.2. *Energia*

2.2.1. Biztonság

Az energiaellátási rendszer működtetése nem veszélyeztetheti a szerelvények vagy személyek (felhasználók, üzemeltető személyzet, a pálya mellett lakók és harmadik felek) biztonságát.

2.2.2. Környezetvédelem

A villamos- vagy a hőenergia-ellátási rendszerek működése a meghatározott értéken túl nem terhelheti a környezetet.

▼B

2.2.3. Műszaki összeegyeztethetőség

A villamos- és hőenergia-ellátási rendszereknek:

— biztosítaniuk kell, hogy a vonatok elérjék a meghatározott teljesítményszinteket,

— a villamosenergia-ellátási rendszereknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a vonatokra szerelt áramszedőkkel.

2.3. *Ellenőrzés-irányítás és jelzés*

2.3.1. Biztonság

Az ellenőrző-irányító és jelzőrendszereknek és eljárásoknak lehetővé kell tenniük, hogy a vonatok olyan biztonsági szinten közlekedjenek, amely megfelel a hálózatra vonatkozóan kitűzött céloknak. Az ellenőrző-irányító és jelzőrendszereknek korlátozott üzemmód esetében is biztosítaniuk kell a közlekedni engedélyezett vonatok biztonságos áthaladását.

2.3.2. Műszaki összeegyeztethetőség

Az összeegyeztethető ellenőrző-irányító és jelzőrendszerek elfogadása után gyártott vagy kifejlesztett minden új infrastrukturális elemet és gördülőállományt ezekhez a rendszerekhez kell igazítani.

A vonatok vezetőállásában üzembe helyezett ellenőrző-irányító és jelzőberendezéseknek a vasúti rendszer teljes hálózatán lehetővé kell tenniük a meghatározott feltételek melletti folyamatos működést.

2.4. *Gördülőállomány*

2.4.1. Biztonság

A járművek, illetve a köztük levő kapcsolóelemek szerkezetét úgy kell megtervezni, hogy ütközés vagy kisiklás esetén védjék az utasokat és a vezetőfülkét.

Az elektromos berendezések nem veszélyeztethetik az ellenőrző-irányító és jelzőrendszerek biztonságát és működését.

A fékezési technikáknak és a kifejtett nyomásnak összeegyeztethetőnek kell lenniük a pálya, az építmények és a jelzőrendszerek konstrukciójával.

Megfelelő intézkedéseket kell hozni a feszültség alatt levő rendszerelemekhez való hozzáférés megakadályozására, a személyi biztonság védelme érdekében.

Rendelkezésre kell állniuk olyan eszközöknek, amelyek veszély esetén lehetővé teszik az utasok számára, hogy értesítsék a vasúti járművezetőt és a kísérőszemélyzetet.

Biztosítani kell a vonatra fel- és leszálló utasok biztonságát. A peronajtókat az utazók biztonságát garantáló záró- és nyitórendszerrel kell ellátni.

Gondoskodni kell vészkijáratokról és azok jelzéséről.

Megfelelő rendelkezéseket kell hozni a nagyon hosszú alagutak sajátos biztonsági feltételeinek figyelembevétele érdekében.

A vonatok fedélzetén kötelező a megfelelő fényerejű és működési idejű vészvilágítási rendszer.

A vonatokat fel kell szerelni kihangosító rendszerrel, amely lehetővé teszi, hogy az utazószemélyzet tájékoztathassa az utasokat.

Az utasok részére mind az állomásokon, mind pedig a vonatokon könnyen érthető és teljes körű tájékoztatást kell nyújtani a rájuk vonatkozó szabályokról.

▼B

2.4.2. Megbízhatóság és rendelkezésre állás

A létfontosságú berendezések: a futó-, vontató-, fékberendezések és az ellenőrző-irányító rendszer tervezésének lehetővé kell tennie, hogy a vonat különleges korlátozó feltételek esetén is folytathassa útját, a működőképes berendezések károsítása nélkül.

2.4.3. Műszaki összeegyeztethetőség

Az elektromos berendezéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az ellenőrző-irányító és jelzőrendszerek működésével.

Elektromos vontatás esetén az áramszedők tulajdonságainak olyanoknak kell lenniük, hogy lehetővé tegyék a vasúti rendszer energiaellátási rendszerét használó közlekedést.

A gördülőállomány jellemzőinek olyanoknak kell lenniük, hogy lehetővé tegyék az azokon a vonalakon történő közlekedést, amelyeken tervezik az üzemeltetésüket, az éghajlati viszonyok figyelembevételével.

2.4.4. Ellenőrzések

A szerelvényeket regisztráló készülékkel kell felszerelni. A készülék által gyűjtött adatokat és az információ feldolgozását harmonizálni kell.

2.4.5. Akadálymentesítés

A gördülőállomány-alrendszer mindenki számára hozzáférhető részeinek az 1.6. ponttal összhangban hozzáférhetőknek kell lenniük a fogyatékossággal élő és a csökkent mozgásképességű személyek számára.

2.5. *Karbantartás*

2.5.1. Egészség és biztonság

A központokban alkalmazott műszaki berendezéseknek és eljárásoknak garantálniuk kell az alrendszer biztonságos működtetését, és nem jelenthetnek veszélyt egészségügyi és biztonsági szempontból.

2.5.2. Környezetvédelem

A karbantartási központokban alkalmazott műszaki berendezések és eljárások nem léphetik túl a környezet szempontjából engedélyezett szennyezési szintet.

2.5.3. Műszaki összeegyeztethetőség

A gördülőállomány karbantartási berendezéseinek lehetővé kell tenniük biztonsági és egészségvédelmi, valamint kényelemre irányuló műveletek elvégzését mindazon állományon, amelyhez tervezték őket.

2.6. *Forgalomüzemeltetés és -irányítás*

2.6.1. Biztonság

A hálózatüzemeltetési szabályokat, valamint a vasúti járművezetők és az utazószemélyzet képesítését, illetve az irányító központok személyzetének képesítését oly módon kell összehangolni, hogy biztosítható legyen a biztonságos üzemeltetés, tekintetbe véve a határátlépéssel járó és a belföldi szolgáltatások követelményeinek eltéréseit.

A magas biztonsági szintet a rendszeres karbantartási tevékenységek, a karbantartási és irányítási központok személyzetének képzése és képesítése, valamint az érintett üzemeltetők által az irányítási és karbantartási központokban bevezetett minőségbiztosítási rendszer útján kell elérni.

2.6.2. Megbízhatóság és rendelkezésre állás

A magas megbízhatósági és rendelkezésre állási szintet a rendszeres karbantartási tevékenységek, a karbantartási és irányítási központok személyzetének képzése és képesítése, valamint az érintett üzemeltetők által az irányítási és karbantartási központokban bevezetett minőségbiztosítási rendszer útján kell elérni.

▼B

2.6.3. Műszaki összeegyeztethetőség

A hálózatüzemeltetési szabályokat, valamint a vasúti járművezetők és az utazószemélyzet, illetve a forgalomirányítók képesítését oly módon kell összehangolni, hogy biztosítható legyen a vasúti rendszer hatékony üzemeltetése, tekintetbe véve a határátlépéssel járó és a belföldi szolgáltatások követelményeinek eltéréseit.

2.6.4. Akadálymentesítés

Megfelelő intézkedésekkel gondoskodni kell arról, hogy az üzemeltetési szabályok előírják azokat a szükséges funkciókat, amelyekkel a fogyatékossággal élő és a csökkent mozgásképességű személyek részére biztosítható a hozzáférés.

2.7. *Telematikai alkalmazások személyszállítási és árufuvarozási szolgáltatásokhoz*

2.7.1. Műszaki összeegyeztethetőség

A telematikai alkalmazásokra vonatkozó alapvető követelmények garantálják a szolgáltatások minőségének egy minimális szintjét az utasok és árufuvarozók részére, különösen a műszaki összeegyeztethetőség tekintetében.

Lépéseket kell tenni a következők biztosítása érdekében:

— az adatbázisok, szoftverek és adatátviteli jegyzőkönyvek fejlesztését úgy kell megoldani, hogy az lehetővé tegye a maximális adatcserét a különböző alkalmazások és üzemeltetők között, kivéve a bizalmas kereskedelmi adatok kezelését,

— az információk könnyen hozzáférhetőek legyenek a felhasználók számára.

2.7.2. Megbízhatóság és rendelkezésre állás

Az adatbázisok, szoftverek és adatátviteli jegyzőkönyvek használati, kezelési, aktualizálási és karbantartási módjának biztosítania kell a rendszerek hatékonyságát és a szolgáltatás minőségét.

2.7.3. Egészség

Az adott rendszerek és felhasználók közötti kapcsolódási pontoknak meg kell felelniük a minimális ergonómiai és egészségvédelmi előírásoknak.

2.7.4. Biztonság

Garantálni kell az adatok megfelelő integritását és megbízhatóságát a biztonsággal kapcsolatos információk tárolása és továbbítása során.

2.7.5. Akadálymentesítés

Megfelelő intézkedésekkel gondoskodni kell arról, hogy a „telematikai alkalmazások személyszállítási szolgáltatásokhoz” alrendszer részei rendelkezzenek azokkal a funkciókkal, amelyekkel a fogyatékossággal élő és a csökkent mozgásképességű személyek számára biztosítható a hozzáférés.

▼B

IV. MELLÉKLET

ALRENDSZEREK EK–HITELESÍTÉSI ELJÁRÁSA

1. ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

Az EK-hitelesítés egy, a 15. cikk értelmében vett, a kérelmező által végrehajtott eljárás, amely célja annak bizonyítása, hogy az adott alrendszer megfelel az uniós jog vonatkozó rendelkezéseiben és a vonatkozó nemzeti szabályokban foglalt követelményeknek, és az alrendszer üzembe helyezése engedélyezhető.

2. BEJELENTETT SZERVEZETEK ÁLTAL KIÁLLÍTOTT HITELESÍTÉSI TANÚSÍTVÁNY

2.1. **Bevezetés**

Ezen irányelv alkalmazásában az ÁME-kre való hivatkozás alapján történő hitelesítés az az eljárás, melynek során egy bejelentett szervezet ellenőrzi és tanúsítja, hogy az alrendszer megfelel a vonatkozó átjárhatósági műszaki előírásoknak (ÁME).

Ez nem érinti az ajánlatkérő vagy a kérelmező azon kötelezettségét, hogy megfeleljen a vonatkozó uniós jogi aktusoknak és az értékelő szervezetek által más szabályok értelmében elvégzendő ellenőrzéseknek.

2.2. **Közbenső hitelesítési nyilatkozat (ISV)**

2.2.1. *Alapelvek*

A kérelmező kérésére a hitelesítés elvégezhető csupán egy alrendszer részeire, vagy korlátozható a hitelesítési eljárás bizonyos szakaszaira. Ebben az esetben a hitelesítés eredményeit egy, a kérelmező által kiválasztott bejelentett szervezet által kiállított közbenső hitelesítési nyilatkozatban (a továbbiakban: ISV) lehet rögzíteni.

A közbenső hitelesítési nyilatkozatban hivatkozni kell azokra az ÁME-kre, amelyek alapján a megfelelőséget értékelték.

2.2.2. *Az alrendszer részei*

A kérelmező az alrendszer bármely, általa meghatározott különálló részére kérhet ISV-t. Minden részt ellenőrizni kell minden szakaszban, a 2.2.3. pontban leírtak szerint.

2.2.3. *A hitelesítési eljárás szakaszai*

Az alrendszeren vagy az alrendszer bizonyos részein a következő szakaszok mindegyikében ellenőrzést kell végrehajtani:

a) általános tervezés,

b) előállítás: kiépítés, ezen belül különösen az építőmérnöki tevékenységek, a gyártás, a rendszerelemek összeszerelése és az általános beállítások,

c) végső tesztelés.

A kérelmező a tervezési szakaszban (a típusvizsgálatokat is ideértve) és az előállítási szakaszban kérhet ISV-t az egész alrendszerre, vagy bármely, általa meghatározott különálló részre (lásd a 2.2.2. pontot).

2.3. **Hitelesítési tanúsítvány**

2.3.1. A hitelesítésért felelős bejelentett szervezeteknek értékelniük kell az alrendszer tervezését, előállítását és végső tesztelését, valamint ki kell állítaniuk a kérelmező számára a hitelesítési tanúsítványt, aki kiállítja az EK-hitelesítési nyilatkozatot. A hitelesítési tanúsítványban hivatkozásnak kell szerepelnie azokra az ÁME-kre, amelyek alapján a megfelelőséget értékelték.

▼B

Amennyiben nem vizsgálták egy alrendszer minden vonatkozó ÁME-nek való megfelelését (pl. eltérés, ÁME-k korszerűsítés vagy felújítás céljából történő részleges alkalmazása, ÁME-ben meghatározott átmeneti időszak vagy különleges eset esetén), a hitelesítési tanúsítványnak pontos hivatkozást kell tartalmaznia azon ÁME-kre vagy részeikre, amelyek tekintetében a bejelentett szervezet a hitelesítési eljárás során nem vizsgálta a megfelelést.

2.3.2. Amennyiben ISV-t állítottak ki, az alrendszer hitelesítéséért felelős bejelentett szervezetnek figyelembe kell vennie ezeket az ISV-ket, és a hitelesítési tanúsítványának kiállítása előtt:

a) ellenőriznie kell, hogy az ISV-k pontosan kiterjednek-e a vonatkozó ÁME-követelményekre,

b) ellenőriznie kell az ISV-k által nem lefedett területeket, valamint

c) ellenőriznie kell a teljes alrendszer végső tesztelését.

2.3.3. Egy hitelesítési tanúsítvánnyal már rendelkező alrendszer módosítása esetén a bejelentett szervezet csak a releváns és szükséges vizsgálatokat és teszteket végezheti el – vagyis az értékelés csak az alrendszer módosított részeire, illetve azoknak az alrendszer nem módosított részeihez való interfészeire terjedhet ki.

2.3.4 Minden, egy alrendszer hitelesítésében részt vevő bejelentett szervezetnek a 15. cikk (4) bekezdése szerint dokumentációt kell készítenie a tevékenységi köréről.

2.4. **Az EK-hitelesítési nyilatkozatot kísérő műszaki dokumentáció**

Az EK-hitelesítési nyilatkozatot kísérő műszaki dokumentációt a kérelmezőnek kell összeállítania, és annak tartalmaznia kell a következőket:

a) a tervezéshez kapcsolódó műszaki jellemzők, ezen belül az érintett alrendszerre vonatkozó általános és részletes kivitelezési tervrajzok, elektromos kapcsolási rajzok és a hidraulikus rendszer rajzai, vezérlőáramköri ábrák, az adatkezelő és automatikus rendszerek leírása olyan részletességgel, ami elegendő a végrehajtott megfelelőség-ellenőrzés dokumentálására, üzemeltetési és karbantartási dokumentáció stb.;

b) a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő, az alrendszerbe beépített rendszerelemek listája, a 4. cikk (3) bekezdésének d) pontja szerint;

c) az alrendszer hitelesítésében részt vevő egyes bejelentett szervezetek által összeállított, a 15. cikk (4) bekezdésében említett dokumentációk, amelyeknek a következőket kell tartalmazniuk:

— az EK-hitelesítési nyilatkozatok, valamint adott esetben a 4. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett, a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemekhez kiállított EK-alkalmazhatósági nyilatkozatok másolatai, csatolva hozzájuk adott esetben a vonatkozó számítási feljegyzéseket és a közös műszaki előírások alapján a bejelentett szervezetek által elvégzett próbákról és vizsgálatokról felvett jegyzőkönyvek másolatát,

— ha rendelkezésre áll, a hitelesítési tanúsítványt kísérő ISV, ideértve az ISV érvényességét illetően a bejelentett szervezet által végzett ellenőrzés eredményét is,

— a hitelesítésért felelős bejelentett szervezet által ellenjegyzett, a megfelelő számítási feljegyzésekkel kísért hitelesítési tanúsítvány, amely igazolja, hogy az alrendszer megfelel a vonatkozó ÁME-k előírásainak, és tartalmazza az esetleges, a tevékenységek végrehajtása során észrevételezett és vissza nem vont fenntartásokat; a hitelesítési tanúsítványhoz csatolni kell az ugyanezen szervezet által a 2.5.2. és 2.5.3. pontokban meghatározottak szerinti feladatainak ellátása során készített ellenőrzési, illetve vizsgálati jelentéseket is,

▼B

d) egyéb uniós jogi aktusokkal összhangban kiállított hitelesítési tanúsítványok,

e) amennyiben a 18. cikk (4) bekezdésének c) pontja és a 21. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint ellenőrizni kell a biztonságos integrációt, a vonatkozó műszaki dokumentációhoz csatolni kell a 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 6. cikkének (3) bekezdésében említett, a kockázatértékelésre vonatkozó közös biztonsági módszerekről (KBM-ekről) szóló vizsgálati jelentés(eke)t.

2.5. **Bejelentett szervezetek általi felügyelet**

2.5.1. A gyártás ellenőrzéséért felelős bejelentett szervezetnek állandó hozzáférést kell biztosítani minden építési területhez, gyártóüzemhez, raktárterülethez, az esetleges előgyártási műhelyekhez vagy kísérleti berendezésekhez, illetve általánosságban minden olyan helyiséghez, amely esetében a feladatának végrehajtásához ezt szükségesnek ítéli. A kérelmező köteles benyújtani a bejelentett szervezetnek az összes ehhez szükséges dokumentumot, és elsősorban az alrendszerre vonatkozó kivitelezési terveket és műszaki dokumentációt.

2.5.2. A vonatkozó ÁME-knek való megfelelés megerősítése érdekében a megvalósítás ellenőrzéséért felelős bejelentett szervezet köteles rendszeresen vizsgálatot végezni. Erről vizsgálati jelentést kell benyújtania a kivitelezésért felelős személyek részére. A szervezetnek az építési műveletek bizonyos szakaszainál jelen kell lennie.

2.5.3. Ezenkívül a bejelentett szervezet előzetes bejelentés nélkül is felkeresheti a munkaterületet vagy a gyártóüzemeket. Az ilyen látogatások idején a bejelentett szervezet teljes vagy részleges vizsgálatot végezhet. A kivitelezés felelősei felé ellenőrzési, illetve az esettől függően vizsgálati jelentést kell benyújtania.

2.5.4. A bejelentett szervezetnek nyomon kell tudnia követni azokat az alrendszereket, amelyekre kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemet szereltek fel, annak vizsgálata céljából – amennyiben a vonatkozó ÁME így rendelkezik –, hogy az alrendszer alkalmas-e a tervezett vasúti környezetben történő használatra.

2.6. **Dokumentáció benyújtása**

Az EK-hitelesítési nyilatkozatot kísérő műszaki dokumentáció egy példányát a kérelmező az alrendszer teljes élettartama alatt köteles megőrizni. A dokumentációt kérésre bármely tagállam vagy az Ügynökség részére el kell juttatni.

Az üzembehelyezési engedély iránti kérelemhez benyújtott dokumentációt azon hatósághoz kell benyújtani, amelynél az engedélyezést kérik. A nemzeti biztonsági hatóság vagy az Ügynökség kérheti, hogy az engedéllyel együtt benyújtott dokumentumok egyes részeit lefordítsák a saját nyelvére.

2.7. **Közzététel**

Minden bejelentett szervezet köteles rendszeresen közzétenni a következőkre vonatkozó releváns információkat:

a) a hitelesítés és ISV iránti beérkezett kérelmek,

b) a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő rendszerelemekre vonatkozó megfelelőségi vagy alkalmazhatósági értékelés iránti kérelmek,

c) a kiállított vagy elutasított ISV,

d) a kiállított vagy elutasított hitelesítési tanúsítványok és EK-alkalmazhatósági tanúsítványok,

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 2004/49/EK irányelve a közösségi vasutak biztonságáról, valamint a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv és a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001/14/EK irányelv módosításáról (vasútbiztonsági irányelv) (HL L 164., 2004.4.30., 44. o.).

▼B

e) a kiállított vagy elutasított hitelesítési tanúsítványok.

2.8. **Nyelv**

Az EK-hitelesítési eljárással kapcsolatos dokumentációkat és levelezést annak a tagállamnak valamely hivatalos, az Unió hivatalos nyelvei között szereplő nyelvén kell elkészíteni, illetve folytatni, ahol a kérelmező letelepedett, vagy pedig az Uniónak a kérelmező által elfogadott valamelyik hivatalos nyelvén.

3. KIJELÖLT SZERVEZET ÁLTAL KIÁLLÍTOTT HITELESÍTÉSI TANÚSÍTVÁNY

3.1. **Bevezetés**

Abban az esetben, ha nemzeti szabályok alkalmazandók, a hitelesítésnek magában kell foglalnia egy olyan eljárást, melynek során a 15. cikk (8) bekezdése szerint kijelölt szervezet (a továbbiakban: a kijelölt szervezet) ellenőrzi és tanúsítja, hogy az alrendszer minden olyan tagállamra vonatkozóan, ahol az alrendszer üzembe helyezését engedélyezni szándékoznak, megfelel a 14. cikkel összhangban bejelentett nemzeti szabályoknak.

3.2. **Hitelesítési tanúsítvány**

A kijelölt szervezetnek el kell készítenie a kérelmezőnek szánt hitelesítési tanúsítványt.

A tanúsítványnak pontos hivatkozást kell tartalmaznia azon nemzeti szabályokra, amelyek megfelelését a kijelölt szervezet a hitelesítési eljárás során megvizsgálta.

Amennyiben a nemzeti szabályok egy járművet alkotó alrendszerekre vonatkoznak, a kijelölt szervezetnek két részre kell osztania a tanúsítványt: az egyik rész a jármű és a vonatkozó hálózat közötti műszaki kompatibilitáshoz szigorúan kapcsolódó nemzeti szabályokra való hivatkozásokat tartalmazza, a másik pedig az összes többi nemzeti szabályt.

3.3. **Dokumentáció**

A nemzeti szabályok esetén követendő hitelesítési eljárás tanúsítványát kísérő, a kijelölt szervezet által elkészített dokumentációnak a 2.4. pontban említett, az EK-hitelesítési nyilatkozatot kísérő műszaki dokumentáció részét kell képeznie, és tartalmaznia kell az alrendszer ezen nemzeti szabályoknak való megfelelésének értékelésére vonatkozó műszaki adatokat.

3.4. **Nyelv**

Az EK-hitelesítési eljárással kapcsolatos dokumentációkat és levelezést annak a tagállamnak valamely hivatalos, az Unió hivatalos nyelvei között szereplő nyelvén kell elkészíteni, illetve folytatni, ahol a kérelmező letelepedett, vagy pedig az Uniónak a kérelmező által elfogadott valamelyik hivatalos nyelvén.

4. ALRENDSZEREK RÉSZEINEK HITELESÍTÉSE A 15. CIKK (7) BEKEZDÉSÉVEL ÖSSZHANGBAN

Ha egy alrendszer bizonyos részeire vonatkozóan hitelesítési tanúsítvány kerül kiállításra, e melléklet rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók ezekre a részekre.

▼B

V. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelvek és egymást követő módosításaik jegyzéke

(az 58. cikkben említettek szerint)

2008/57/EK irányelv	(HL L 191., 2008.7.18., 1. o.)
2009/131/EK irányelv	(HL L 273., 2009.10.17., 12. o.)
2011/18/EU irányelv	(HL L 57., 2011.3.2., 21. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó határidők

(az 57. cikkben említettek szerint)

Irányelv	Az átültetés határideje
2008/57/EK irányelv	2010. július 19.
2009/131/EK irányelv	2010. július 19.
2011/18/EU irányelv	2011. december 31.

▼B

VI. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2008/57/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, a)–z) pont	2. cikk, (1)–(5), (7)–(17) és (19)–(28) bekezdés
–	2. cikk, (6), (18) és (29)–(45) bekezdés
3. cikk	–
4. cikk	3. cikk
5. cikk, (1)–(3) bekezdés, g) pont	4. cikk, (1)–(3) bekezdés, g) pont
–	4. cikk, (3) bekezdés, h) és i) pont
5. cikk, (4)–(8) bekezdés	4. cikk, (4)–(8) bekezdés
6. cikk	5. cikk
7. cikk	6. cikk
8. cikk	–
9. cikk	7. cikk
10. cikk	8. cikk
11. cikk	9. cikk
12. cikk	–
13. cikk	10. cikk
14. cikk	11. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (2) és (3) bekezdés	–
16. cikk	12. cikk
17. cikk	13. és 14. cikk
18. cikk	15. cikk
19. cikk	16. cikk
–	17. cikk
–	18. cikk (kivéve annak (3) bekezdését)
–	19.,20., 21., 22. és 23. cikk
20. cikk	–
21. cikk	–
22–25. cikk	–
26. cikk	24. cikk
27. cikk	14. cikk, (10) bekezdés
–	26. cikk
28. cikk és VIII. melléklet	27–44. cikk

▼B

2008/57/EK irányelv	Ezen irányelv
–	45. cikk
29. cikk	51. cikk
30. és 31. cikk	–
32. cikk	46. cikk
33. cikk	47. cikk, (3), (4), (6) és (7) bekezdés
–	47. cikk, (1), (2) és (5) bekezdés
34. cikk	48. cikk
35. cikk	49. cikk
36. cikk	–
–	50. cikk
37. cikk	52. cikk
38. cikk	57. cikk
39. cikk	53. cikk
–	54. és 55. cikk
–	56. cikk
40. cikk	58. cikk
41. cikk	59. cikk
42. cikk	60. cikk
I–III. melléklet	I–III. melléklet
IV. melléklet	9. cikk, (2) bekezdés
V. melléklet	15. cikk, (9) bekezdés
VI. melléklet	IV. melléklet
VII. melléklet	14. cikk, (10) bekezdés
VIII. melléklet	30., 31. és 32. cikk
IX. melléklet	7. cikk, (5) bekezdés
X. melléklet	V. melléklet
XI. melléklet	VI. melléklet